

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Katedra evropských studií

Bakalářská práce

2018

Tomáš Rukavička

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Katedra evropských studií

**Mediální obraz Strany nezávislosti Spojeného království
ve vybraných britských mediích v letech 2014-2016**

Bakalářská práce

Autor práce: Tomáš Rukavička

Studijní program: Teritoriální studia

Vedoucí práce: PhDr. Petr Šafařík

Rok obhajoby: 2018

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 31. 7. 2018

Tomáš Rukavička

Bibliografický záznam

RUKAVIČKA, Tomáš. *Mediální obraz Strany nezávislosti Spojeného království ve vybraných britských médiích v letech 2014-2016*. Praha, 2018. 39 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut mezinárodních studií. Katedra evropských studií. Vedoucí bakalářské práce PhDr. Petr Šafařík.

Rozsah práce: 58459 znaků s mezerami bez abstraktu a příloh

Abstrakt

Tato práce zkoumá mediální obraz Strany nezávislosti Spojeného Království v letech 2014-2016 ve vybraných britských médiích, kde sleduje společná klíčová slova, která média ve článcích o straně používají. Snaží se zjistit, zda se tato slova dají označit za hlavní v souvislosti s médii vytvářenými mediálními obrazy strany a na tyto obrazy navazujícím zařazením strany do politického spektra Spojeného království. Přes krátkou historii Strany nezávislosti Spojeného království - UKIP obsahuje práce kapitoly o pravicovém populismu a euroskepticismu. Následuje analýza vybraných britských médií na základě čtyř stanovených klíčových slov. Pro jejich sledování byly použity novinové články zpravodajství *The Guardian*, *The Telegraph* a *BBC News*. Vybrána byla slova a slovní spojení euroskepticismus, imigrace, kritika politického systému a organizační změny uvnitř strany. Práce analyzuje v 50 nejvíce relevantních článcích k těmto tématům z let 2014-2016 tendenci jejich používání s vyobrazením frekvence těchto slov ukazující vývoj jejich výskytu ve článcích. Tři analyzovaná média poskytla tři zobrazení UKIPu, která jsou sice různá, ale zároveň mají hodně společného. *BBC News* UKIP nazývalo stranou středně pravicovou, *The Guardian* s tímto výrokem do značné míry souhlasil, až na pár radikálnějších rysů, které ve straně vidí, zatímco *The Telegraph* jej považoval za krajně pravicovou extremistickou stranu. Důvodem těchto rozdílů je především politická náklonnost médií. První z nich *BBC News* se zabývá tématy ve zprávách z pohledu všech stran a snaží se tak zůstat nestranným médiem. Další je *The Guardian*, který má podobný přístup k přistěhovalcům a euroskepticismu jako *BBC News*, ale pokud jde o proti-systémovost a Nigela Farage, jejich označení UKIPu se blížilo více radikálnímu postoji. Nakonec *The Telegraph*, který zobrazuje rysy UKIPu s extremistickou podstatou. Všechna tři média se nicméně soustředí na čtyři rysy vybrané k této analýze v jiné míře, zároveň ale vidí všechna tři média tyto rysy u UKIPu jako ty základní.

Abstract

This thesis analyzes media representation of the United Kingdom Independence Party between the years 2014 and 2016 in selected British media where it follows keywords used by these medias in the articles about the party and whether these themes can be identified as key topics in the context of media-generated frame and where, based on these frames, place these medias the party in the political spectrum of the United Kingdom. Despite the brief history of the United Kingdom Independence Party, the work contains chapters about right-wing populism and Euroscepticism. This is followed by an analysis of selected British media based on four keywords. The media, which have been used for the analysis were The Guardian, The Telegraph and BBC News. The chosen keywords were - euroscepticism, immigration, criticism of the political system (antiestablishment) and the organizational change within the party. It examines the 50 most relevant articles with these keywords from 2014-2016 and the tendency of their usage. The result is an analysis of the frequency of these topics, showing the development, with the result, that they have been identified as the basic themes that all the three media use in the articles about the party. Second result is an overview of what media frames of a party were created and where these media place the party in the political spectrum, based on these media frames. The three analyzed media provided three media frames of UKIP, which are different on one side, but also have a lot in common on the other. While BBC News was naming UKIP the middle-right party, The Guardian agreed to this statement with only a few more radical features the journalists of the media see in the behaviour of the political party. At last The Telegraph which considered UKIP to be a far-right extremist party. The reason for these differences is mainly the political affection of the media. The first of them, BBC News, deals with all the topics in the news from the perspective of all the parties, trying to remain an open-minded medium. Another one is The Guardian, which have a similar approach to immigration and Euroscepticism as the BBC News, but with regard to anti-system and Nigel Farage, their media frame of UKIP had more radical approach. Finally, the Telegraph, showing UKIP almost as an extremist party. All of the three medias focus on the four keywords selected for this analysis from different perspective, but at the same time, all three media sees these topics as an essential themes of the party.

Klíčová slova

UKIP, populismus, euroskepticismus, rámcování, média, Farage

Keywords

UKIP, populism, euroscepticism, media framing, media, Farage

Title/název práce

**United Kingdom Independence Party media representation of in selected british media
in 2014-2016**

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval panu doktoru Šafaříkovi za jeho vřelou podporu, rady a věcné připomínky při vedení mé práce.

Obsah

1. ÚVOD	2
2. STRUČNÁ HISTORIE STRANY UKIP	5
3. PRAVICOVÝ POPULISMUS	7
3.1 POPULISMUS	8
3.2 PRAVICE	9
3.3 TEORIE PORAŽENÝCH MODERNISMEM	10
3.4 POPULISMUS JAKO RÉTORICKÁ STRATEGIE	11
3.5 POPULISMUS JAKO STRATEGIE UKIPU	13
4. EUROSKEPTICISMUS	14
4.1 EUROSKEPTICISMUS A JEHO DIMENZE	15
4.2 EUROSKEPTICISMUS JAKO STRATEGIE UKIPU	17
5. MEDIÁLNÍ ANALÝZA	18
5.1 ANALÝZA	20
5.1.1 <i>The Guardian</i>	22
5.1.2 <i>The Telegraph</i>	22
5.1.3 <i>BBC News</i>	24
5.2 REFLEXE VYOBRAZENÍ UKIPU V MÉDIÍCH	25
6. ZÁVĚR	26
SUMMARY	27
POUŽITÁ LITERATURA	29
TEZE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	36
SEZNAM PŘÍLOH	39

1. Úvod

Populismus je fenomén, který se stává populárním napříč Evropou, posilován imigrací a ekonomickou situací některých zemí. Jednou ze stran často označovaných přívláskem pravicově populistická a euroskeptická je i Strana nezávislosti Spojeného království – UKIP. Období v letech 2014-2016, které práce sleduje, je zajímavé z několika hledisek. Zaprvé je UKIP stranou, jejíž bývalý předseda byl a je znám používáním populistické rétoriky a zadruhé z důvodu, že bylo toto období ve Spojeném království zakončeno v červnu roku 2016 referendem o setrvání Spojeného království v Evropské unii, známém jako Brexit, při kterém zároveň Britové sledovali Evropu potýkající se s vlnami imigrantů, často končících také ve francouzských přístavech. Média hrála i zde důležitou roli. Nacházejí se v nelehké situaci. Ovlivňuje je nejen jejich vlastnictví, respektive zdroj financí, ale právě také politika a veřejnost.

Většina politiků používá rétoriku pro vytvoření dojmu mezi lidmi i v médiích, že právě oni jsou ti, kteří se ubírají tou správnou cestou, ale jen populističtí politici k tomu využívají populistická, často uměle vytvořená témata, čímž se od nich odlišují. Používají se metody, při kterých se zneužívají problematická témata země, které politik, nebo strana označí za hrozbu, aby vyvolali reakci u veřejnosti a získávali tak preference mezi nerozhodnutými voliči. Také bychom tento jev mohli označit pojmem sekuritizace. Příkladem může být Marine Le Pen, která využila chaosu a strachu mezi občany Francie, kvůli v minulých letech probíhající imigrační vlně, kdy se snažila ujistit občany o tom, že bezpečnost se dá „zařídít“, a získala více než dvacetiprocentní podporu v prvním kole prezidentských voleb¹. Mohlo by se tedy zdát, že jelikož se po tomto kole vlna imigrantů zmírnila a nedocházelo již k nezvladatelným výtržnostem ze strany radikálů mezi imigranty, podpora mezi voliči klesla a prezidentem se nakonec stal bývalý ministr hospodářství Emmanuel Macron, kterého si ve druhém kole voleb občané zvolili s více jak šedesátiprocentní podporou.²

V Evropských státech vznikají v posledních dekadách politické strany, jež mají za cíl většinou opuštění Evropské Unie jako v případě UKIPu, případně nulovou toleranci vůči

---

¹ Seán Clarke and Josh Holder: French presidential election: first round results in charts and maps, <https://www.theguardian.com/world/ng-interactive/2017/apr/23/french-presidential-election-results-2017-latest> 19. 2. 2018

² Seán Clarke and Josh Holder: French presidential election: first round results in charts and maps, <https://www.theguardian.com/world/ng-interactive/2017/apr/23/french-presidential-election-results-2017-latest> 19. 2. 2018

imigrantům či přímo rasovou nesnášenlivost³. Zde hrají média klíčovou roli. Rozhraní mezi reflexí skutečného dění a zneužitím informace je velice těžké určit, ale je důležité zdůraznit, že informace z médií mohou být zaujaté. Tyto případy se dějí a jsou účinné zejména v situacích, kdy konzument zprávy používá pouze jeden hlavní zdroj zpráv. Tímto způsobem vnímá vše, co se říká v těchto médiích, což dělá jeho názor snadno ovlivnitelný. V případech mediálních vlivů musíme vzít v úvahu fenomén známý jako efekt rámcování. Ten lze pozorovat v masmédiích, kde se znění zpráv liší v různosti použitých zdrojů, které pak mají jiný vliv na veřejnost. Tyto různorodé interpretace tak mohou do jisté míry ovlivnit obecné názory do požadovaného směru.

Jako primární zdroj pro mou analýzu bylo použito 450 článků z *The Guardian*, *The Telegraph* a *BBC News*, vždy 50 za každý rok a médium, tedy dohromady 150 tematicky relevantních článků z každého z médií. Není z nich citováno, slouží jen ke kvantitativní analýze založené na klíčových slovech, a proto neuvádím jejich odkazy, pouze jejich počet v závislosti na tématu.

Tato média jsem si vybral ze dvou hlavních důvodů. Dá se říci, že oboje noviny jsou nejoblíbenějšími na britském trhu s tištěnými médii, zatímco *BBC News* má stejnou pozici, pokud jde o televizní zpravodajství. Vlastní zpravodajské weby, ze kterých jsem články analyzoval pak patřily ve sledovaných letech k nejnavštěvovanějším zpravodajským webům patřícím deníkům v UK.⁴ Obecně na poli návštěvnosti zpravodajských webů vede právě *BBC News*.⁵ Tímto způsobem se snažím použít mediální zdroje, které vytvářejí názory nejvíce lidí s různými politickými postoji a je to můj první důvod k volbě těchto médií. Druhý je ten, že zatímco *The Guardian*, vlastněný Scott Trust Limited a vedený skotským žurnalistou Alexem Grahamem, je považován za více levicové noviny, *The Telegraph*, vlastněný Siry Davidem a Frederickem Barclayovými, velkými byznysmeny, kteří jsou obviňováni z krácení daní a převádění majetku do „daňových rájů“ a vedený skotským novinářem a komentátorem Andrew Neilem je považován za více pravicové médium.⁶ Zpravodajství *BBC News* je bez politické preference, a to na základě faktu, že je hrazeno z daní. Tím jsem se pokusil pokrýt většinu politického spektra a je to druhý důvod výběru. Časový rozvrh analýzy jsou roky

³ PVV - Nizozemí, N-VA a VB – Belgie, FPÖ – Rakousko, SVP/PPS – Švýcarso, AfD – Německo, SNS – Slovensko, DF – Dánsko, FrP – Norsko, Fidesz – Maďarsko, PiS - Polsko a samozřejmě FN – Francie a UKIP - UK

⁴ Newspaper websites ranked by monthly visitors in the United Kingdom (UK) from 2013 to 2016 in million visitors <https://www.statista.com/statistics/288763/newspaper-websites-ranked-by-monthly-visitors-united-kingdom-uk/> 31.7.2018

⁵ Reuters Institute Digital News Report 2016 <http://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/sites/default/files/research/files/Digital%2520News%2520Report%25202016.pdf> 31.7.2018

⁶ The latest UK newspaper circulation and online traffic figures from ABC <http://www2.newsworks.org.uk/circulation.pptx> 31.7.2018

2014-2016 plné voleb a řešení imigrace napříč Evropou navíc zakončené zmíněným Brexitem, takže bylo úsilí UKIPu více viditelné a vybraná témata se dala dobře vyhledat.

U teoretické roviny práce, tedy vymezení definice populismu, respektive pravicového populismu a euroskepticismu, jsem nemohl čerpat pouze z českých zdrojů, neboť je kvalitních publikací, které hlavně téma populismu uceleně pokrývají opravdu malé množství. Pro vlastní definici a pochopení jsem z českých zdrojů použil publikaci *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus* autorů Danicse a Tejchmanové⁷, obsahující spíše obecnou charakteristiku pojmů z názvu knihy, nicméně formou odborného textu, a jelikož je psána encyklopedickou formou, byla pro základní pochopení pojmů vhodná. Použil jsem pouze informace z kapitol 5 a 6 pojednávajících o populismu a euroskepticismu. Pro hlubší pochopení problematiky populismu jsem potom prošel většinu obsahu kvalitně zpracované publikace *Populismus v časech krize* editorů Kubáta, Mejstříka a Kociána⁸. Samotná kapitola s názvem *Úvod do studia populismu* obsahuje výčet mnoha různých pojetí populismu, která mi rozhodně pomohla v pochopení. Jednou její zajímavou částí je podkapitola pojednávající o tzv. Novém populismu, kde Kubát uvádí na straně 21 dva postoje ke vztahu mezi populismem a současnou demokracií řešící „zda je populismus součástí demokracie, nebo jeho popřením.“ Přínosnou byla i čtvrtá kapitola docenta Porretina řešící populismus ve Francii hlavně v kontextu s Národní frontou. Zbylé kapitoly pojednávají o tématu populismu v zemích, které pro mou práci nejsou relevantní.

Ze zahraničních zdrojů jsem využil práce nizozemského politologa Case Muddeho, především pak „Populist radical right parties in Europe“⁹, „The ideology of extreme right“¹⁰ a „The Populist Zeitgeist“¹¹. V poslední zmiňované studii uvádí na straně 562 svou definici populismu, se kterou souhlasím nejvíce ze všech prostudovaných pramenů obsahující popis populismu. Výše zmíněné prameny jsem doplnil o práci Bena Stanleyho „The thin ideology of populism“¹². Na straně 102 autor uvádí 4 koncepty, které dle něj tvoří jádro populismu. Spolu s dalšími zdroji mi zmíněné prameny pomohly zorientovat se v problematice populismu. K těmto zdrojům se vyjádřím v úvodu kapitoly o populismu.

⁷ Danics, Š. Tejchmanová, L. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*, Universita J.A. Komenského, Praha, 2017. ISBN 978-80- 7452-122- 5

⁸ Kubát, M. Mejstřík, M. Kocián J. eds. *Populismus v časech krize*, Karolinum, Univerzita Karlova, 2016. ISBN 978-80-246-3439- 5

⁹ Mudde, C. *Populist Radical Right Parties in Europe*. New York, Cambridge University Press, 2007. ISBN 978-0- 521-85081- 0 <https://epdf.tips/populist-radical-right-parties-in-europe.html> 25.7.2018

¹⁰ Mudde, C. *The Ideology of Extreme Right*, 2003. Manchester University Press <http://14.139.206.50:8080/jspui/bitstream/1/3539/1/The%20ideology.pdf> 31.7.2018

¹¹ Mudde, C. *The Populist Zeitgeist*

<https://ams.hi.is/wp-content/uploads/old/Jungar%20-%20The%20Populist%20Zeitgeist.pdf> 31.7.2018

¹² Stanley B. *The Thin Ideology of Populism*, 2008. *Journal of Political Ideologies* 13 https://is.muni.cz/el/1423/podzim2016/POL333/um/Stanley_Thin_Ideology_Populism.pdf 31.7.2018

Práci rozdělím krom úvodu a závěru do tří dalších bloků. V první části krátce shrnout historii Strany nezávislosti Spojeného království Druhá bude část s pokusem o definici pravicového populismu a s uvedením teorie, dle které lze pochopit, proč lidé tíhnou k volbě pravicově populistických stran. V tomto případě se jedná o teorii „Poražených modernismem“ dle Hanse-George Betze¹³ (*Modernisation losers theory*), která se zaměřuje na dopad procesů modernizace v postindustriálních státech, které již nejsou závislé na těžkém strojírenství. Protože Spojené království můžeme označit za postindustriální národ, který je vystaven procesům modernizace, jako je globalizace, je teorie poražených modernismem v tomto kontextu, dle mého názoru, vhodná.

Tato část bude následována vlastní analýzou, která na počtu opakování vybraných témat ve zpravodajských článcích poukáže na četnost jejich výskytu v období let 2014-2016 a zároveň poskytne vytvořený mediální obraz strany. V závěru pak poukážu, kam média řadí na základě vytvořeného mediálního obrazu stranu v politickém spektru.

2. Stručná historie strany UKIP

UKIP vznikl v roce 1993, založil jej euroskeptický akademik Alan Sked, se zaměřením na Britský odchod z Evropské unie. Strana byla zformována z členů Anti-Federalist League, což byla strana také založená Alanem Skedem v roce 1991 k boji proti Maastrichterské dohodě. Své kandidáty poslal UKIP poprvé do voleb v roce 1997, ale byl zastíněn stranou Jamese Goldsmitha - Referendum Party, která UKIP porazila ve všech, krom dvou pozic, o které se obě strany ucházely¹⁴. Sked krátce poté rezignoval z vedení strany na protest proti UKIPu, který prý láká členy, kteří “jsou rasisté a byli nakaženi krajní pravíci”¹⁵ a varoval, že k tomuto osudu se strana odsoudila sama. (“It was doomed.”¹⁶) Po Goldsmithově smrti způsobené rakovinným onemocněním po volbách 1997¹⁷ se vytvořil politický prostor pro UKIP po tom co byla Goldsmithova strana Referendum Party rozpuštěna. V následujících

¹³ Betz, Hans-Georg: Radical right-wing populism in Western Europe. New York: St. Martins Press. ISBN 9780312121952. a Bäckman, Malin. Losers of modernization or modernization winners? (PDF). Gothenburg University Publications Electronic Archive. https://gupea.ub.gu.se/bitstream/2077/34144/1/gupea_2077_34144_1.pdf 19.2.2018

¹⁴ General Election Results 1997 <https://www.parliament.uk/documents/commons-information-office/m15.pdf> 19. 2. 2018

¹⁵ Nich Cohen: No truth behind Veritas, <https://www.theguardian.com/politics/2005/feb/06/otherparties.politicalcolumnists> 19. 2. 2018

¹⁶Ukip: A timeline of the party's turbulent history, <http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/ukip-timeline-party-westminster-alan-sked-nigel Farage-conference-key-events-brexiteadership-a7974606.html> 19. 2. 2018

¹⁷ Maverick billionaire Goldsmith dies with wife and mistress at his side <http://www.independent.co.uk/news/maverick-billionaire-goldsmith-dies-with-wife-and-mistress-at-his-side-1251524.html> 19. 2. 2018

volbách do Evropského parlamentu v roce 1999 vyhrál UKIP 3 křesla, včetně toho pro Nigela Farage¹⁸.

Později v roce 2004 se zdálo, že nastupujícím mužem bude Robert Kilroy-Silk, bývalý ministr práce a známý hostitel debat, který byl zvolen do Evropského parlamentu.¹⁹ Nicméně po neshodách s vedením Kilroy-Silk nejdříve odstoupil z evropského zastoupení UKIPu v Bruselu a později, v lednu 2005 i ze strany, přičemž svůj odchod označil za „vtip“, aby krátce poté založil svou vlastní, dnes již neexistující stranu s názvem Veritas²⁰. Jelikož Roger Knapman, který byl předsedou strany v letech 2002-2006²¹ oznámil, že na své předsednictví nehodlá znovu kandidovat, čekalo se, kdo bude vedoucím kandidátem. V dubnu 2006 si Nigel Farage vyžádal omluvu, když se David Cameron vyjádřil o UKIPu popisujíc jeho členy jako „skupinu hlupáků a rasistů, kteří ani nevědí, že rasisty jsou“²². V září byl pak Farage zvolen předsedou s 45 procenty hlasů - 20 procent před nejbližším rivalem²³. V srpnu 2010 pak vyhrál volby o vedení strany s více než 60 % získaných hlasů²⁴. Bývalý předseda Lord Pearson z Rannochu přivítal jeho návrat slovy „Koruna UKIPu se vrátila právoplatnému majiteli.“²⁵

V evropských volbách v roce 2014 se podařilo UKIPu neobvykle uspět, když se stal první stranou, jinou než Labouristé, či Konzervativci, za více než století, která získala nejvíce hlasů v celonárodní volbě, konkrétně 27,5 %, což navýšilo počet poslanců zastoupených v Evropském parlamentu na 24²⁶. Na podzim získala strana konečně zastoupení ve Westminsteru, když nejdříve Douglas Carswell a poté Mark Reckless přeběhli ze strany Konzervativistů a UKIP vyhrál volby v Clactonu, Rochesteru a Stroodu²⁷. Ve všeobecných volbách roku 2015 vyhrál UKIP mimořádných 14 % hlasů²⁸, čímž porazil a odsunul Liberální

¹⁸ Nigel Farage history in European Parliament http://www.europarl.europa.eu/meps/en/4525/NIGEL_FARAGE_history.html, 19. 2. 2018

Euros 99 http://news.bbc.co.uk/1/hi/english/static/euros_99/default.stm 19. 2. 2018

¹⁹Kilroy: We'll wreck EU Parliament http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/politics/3803599.stm 19. 2. 2018

²⁰ Kilroy launches 'Veritas' party, http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/politics/4227921.stm, 19. 2. 2018

²¹ Farage elected new UKIP leader, http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/politics/5336126.stm 19. 2. 2018

²² UKIP and Cameron's war of words, http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/politics/4875502.stm 19. 2. 2018

²³ Farage elected new UKIP leader http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/politics/5336126.stm 19. 2. 2018

²⁴Nigel Farage returns as Ukip leader <https://www.theguardian.com/politics/2010/nov/05/nigel-farage-elected-ukip-leader> 19. 2. 2018

²⁵Ukip: A timeline of the party's turbulent history <http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/ukip-timeline-party-westminster-alan-sked-nigel-farage-conference-key-events-brexiteadership-a7974606.html> 19. 2. 2018

²⁶ Vote 2014 - UK results to EU <http://www.bbc.com/news/events/vote2014/eu-uk-results> 19. 2. 2018

²⁷ UKIP gains first elected MP with Clacton win a take <http://www.bbc.com/news/uk-politics-29549414> 19. 2. 2018

UKIP's Reckless wins Rochester and Strood seat <http://www.bbc.com/news/av/uk-politics-30140489/ukip-s-reckless-wins-rochester-and-strood-seat> 19. 2. 2018

²⁸Election results 2015 <http://www.bbc.com/news/election/2015/results/england>, 19. 2. 2018

demokraty na čtvrté místo, nicméně pouze s jediným členem parlamentu, Douglasem Carswellem²⁹.

Nigel Farage předpokládal, že kampaň George Osborna s názvem *Remain* byla tou zlomovou pro přesvědčení občanů k setrvání v EU, ale když 23. června 2016 skončilo hlasování o setrvání v Evropské unii, zjistil, že se zmylil. S Británií na cestě z Evropské unie tak dosáhl UKIP svého největšího cíle a hrál rozhodující roli v tlaku na Davida Camerona při rozhodnutí referendum uspořádat. Deset dní poté Nigel Farage UKIP opustil se slovy "Říkal jsem, že chci zpět svou zemi, nyní chci zpět svůj život"³⁰, UKIP byl zanechán bez svého hlavního představitele a nutno podotknout, bez důvodu k další existenci. Následně strana hledala svého leadera. Je až neuvěřitelné, že se jednalo již o třetí volby do vedení UKIPu v roce 2016. Jako Farageův nástupce byla zvolena Diane James, ta ale post opustila o 18 dní později³¹, aby byla v listopadu nahrazena Paulem Nuttallem, který slíbil získat volební hlasy Labour Party. V komunálních volbách roku 2017 ale přišel UKIP o všech 145 křesel a o měsíc později získal slabých 2,1 % hlasů³², čili méně než 600.000 hlasů, což byl začátek konce Paula Nuttalla, který vedl až k jeho rezignaci³³. Strana pak ustoupila od rozhodnutí ustanovit svou vůdkyní Anne Marie Waters³⁴, ředitelku Sharia Watch UK, známou proti-islamistickou aktivistku, což UKIP zachránilo před masovým odchodem jejích členů.

3. Pravicový populismus

V dnešních médiích, politice i politické vědě je výraz pravicový populismus využíván stále častěji, velice často ale bez jakékoliv definice termínu samotného. I vědecká literatura a články pokrývají termínem pravicová politika mnoho dalších pojmů jako je ultrapravice, nacionální populismus, etnický nacionalismus, neofašismus a další.³⁵ Tento chaos v terminologii spolu s nedostatkem jasné definice klade ještě větší důraz na nutnost přesného definování pojmu, pokud mluvíme o pravicovém populismu. V tomto případě je nutné pojem definovat postupně, tedy nejdříve populismus obecně a až poté politicky orientovaný

²⁹ Clacton by-election, Douglas Carswell wins seat and becomes first ever Ukip MP: As it happened, <http://www.telegraph.co.uk/news/politics/ukip/11151349/Clacton-by-election-Douglas-Carswell-wins-seat-and-becomes-first-ever-Ukip-MP-live.html> 19. 2. 2018

³⁰ Nigel Farage resigns as Ukip leader after 'achieving political ambition' of Brexit <https://www.theguardian.com/politics/2016/jul/04/nigel-farage-resigns-as-ukip-leader> 19. 2. 2018

Anti EU UKIP leader Farage resigns <https://www.youtube.com/watch?v=UXWm6YN3nMw> 19. 2. 2018

³¹ Why I quit as UKIP leader after 18 days, <http://www.bbc.com/news/uk-politics-38386331> 19. 2. 2018

³² 2017 General Election Results, <http://www.bbc.com/news/election/2017/results/england> 19. 2. 2018

³³ Statement of Paul Nuttall, http://www.ukip.org/statement_from_paul_nuttall_mep 19. 2. 2018

³⁴ Anti-Islam campaigner Anne Marie Waters launches UKIP bid <http://www.bbc.com/news/uk-politics-40442878> 19. 2. 2018

³⁵ Mudde, Cas (2007:11): *Populist Radical Right Parties in Europe*. USA, New York: Cambridge University Press

přívlastek - pravicový. Stále častěji je také pravicový populismus zaměňován s extremismem, od kterého je potřeba ho jasně oddělit.³⁶

3.1 Populismus

Jak jsem naznačil v úvodu, pro studium populismu mi byly nejméně nápomocny dva zahraniční zdroje. Článek Case Muddeho *The Populist Zeitgeist*³⁷ a práce Bena Stanleyho *The thin ideology of populism*³⁸. Mudde uvádí na straně 562 svou definici populismu, kterou popisuje jako ideologii, která považuje společnost za konečně rozdělenou do dvou homogenních a antagonistických skupin, „čistého lidu“ versus „zkorumpované elity“, a která tvrdí, že politika by měla být výrazem všeobecné vůle lidu. S touto definicí jak už jsem poznamenal, souhlasím nejméně. Stanley pak straně 102 uvádí čtyři koncepty, které dle něj tvoří jádro populismu. To se skládá ze čtyř odlišných, ale vzájemně propojených pojmů: Existence dvou homogenních jednotek - "lidí" a "elity"; nepřátelský, či protichůdný vztah mezi lidem a elitou; lidem chtěná suverenita a chválení lidu versus pomlouvání elit. Z těchto konceptů jsem vyšel.

Populismus obvykle představují čtyři základní charakteristiky: nárok reprezentovat občany, agitace proti předurčeným oponentům, charismatický vůdce a hnutí jako organizační složka.³⁹ Latinské slovo *populus* - *lidé* - naznačuje, že nárok na reprezentaci lidí je základní vlastností populismu. Populismus se zaměřuje na integraci jednotlivců do imaginárních kolektivů pro získání pocitu, že jsou součástí skupiny, nebo hnutí. Populistický přístup k tvrzení, že se jedná o zástupce lidu, má pak apelovat na největší možný počet voličů.

Dalším ze zmíněných základních elementů populismu je agitace s předem vybranými a určenými soupeři. Tito soupeři jsou většinou popsáni jako establishment. Většinou se *establishment* pojí s politickými, ekonomickými a intelektuálními elitami země. Vztahu mezi lidmi a politickým systémem můžeme rozumět jako svislému rozměru, ve kterém jsou lidé na spodku a establishment na vrcholu. Důležitost tohoto aspektu populismu je zdůrazněna Casem Muddem, který definuje populismus jako ideologii, která považuje společnost za rozdělenou

³⁶ Klein, Tanja (2012:31): *Rechtspopulistische Parteien in Regierungsbildungsprozessen*. Germany, Potsdam: Universitätsverlag Potsdam

³⁷ Mudde, C. *The Populist Zeitgeist*

<https://ams.hi.is/wp-content/uploads/old/Jungar%20-%20The%20Populist%20Zeitgeist.pdf> 31.7.2018

³⁸ Stanley B. *The Thin Ideology of Populism*, 2008. *Journal of Political Ideologies* 13

https://is.muni.cz/el/1423/podzim2016/POL333/um/Stanley_Thin_Ideology_Populism.pdf 31.7.2018

³⁹ Spier, Tim (2010:20): *Modernisierungsverlierer? – Die Wählerschaft rechtspopulistischer Parteien in Westeuropa*. Germany, Wiesbaden: VS Verlag für Sozialwissenschaften

na dvě stejnorodé skupiny „čistých lidí“ proti „zkorumpované elitě“ a který tvrdí, že by politika měla být výrazem většin

Třetí charakteristikou populismu je charismatický vůdce, který sám sebe vykresluje jako obhájce lidu. Tento charismatický vůdce musí být schopen zajistit soudržnost uvnitř strany a mezi voliči a stranou. Pokud na sebe zároveň vůdce strhává pozornost, získává rétorické dovednosti a porozumí tomu, jak používat dostupné mediální kanály k budování těsného spojení s možnými voliči, je velká šance, že se stane tím, za kterého se postaví dav. Charismatický vůdce tak může být zodpovědný nejen za vzestup, ale také za pád populistické strany. Vzhledem k vysoké závislosti na jedné osobě mohou malé rozpory mezi vedoucími stranami vést k velkým problémům, pokud se vůdce rozhodne odejít, což nakonec může vést až k rozpadu celé populistické strany.⁴⁰

Čtvrtou vlastností je zmiňované časté označení organizace jako hnutí, místo strana. Populistické strany se pomocí takového označení mají snahu reprezentovat jako stranou proti stranám. Z tohoto důvodu se mnoho populistických stran snaží vyhnout termínu strana a označují se raději za ligu, společenství nebo hnutí. Kromě toho je samotná institucionalizace nežádoucí a strany se jí často snaží vyhýbat, protože je vnímána jako typická charakteristika zavedené politické strany. Tento nedostatek institucionalizace a byrokracie má většinou za následek hierarchické a autoritářské struktury, které jsou ironicky v rozporu s populistickým přesvědčením, že lidé by měli získat větší účast a politickou moc.⁴¹

3.2 Pravice

Atribut pravice v pojmu pravicový populismus popisuje politickou orientaci populistické organizace. Přidává další rozměr na dříve zmíněný vertikální rozměr establishmentu. Vodorovný rozměr pravicového populismu zavádí vnější vymezení. Na jedné straně je „lid“ a na druhé „ti ostatní“, čímž se obvykle odkazuje na přistěhovalce, náboženské skupiny nebo jiné menšinové skupiny. Pravicový populismus často ospravedlňuje tuto linii konfliktu tím, že přináší odpovědnost za ochranu národní kultury a identity, která je údajně infiltrovala „těmi ostatními“, kteří nepatří do definované skupiny „lidu“. Kromě toho se pojmem „ti ostatní“ mohou odkazovat také na instituce, jako je EU, nebo dokonce na procesy, jako je globalizace, které jsou také považovány za hrozbu pro lidi. Tito „ostatní“ jsou

⁴⁰ Spier, Tim: *Modernisierungsverlierer? – Die Wählerschaft rechtspopulistischer Parteien in Westeuropa*. Germany, Wiesbaden: VS Verlag für Sozialwissenschaften, 2010, str. 22

⁴¹ Decker, Frank: *Der neue Rechtspopulismus*. Germany, Opladen: Leske + Budrich, 2004, str. 33

pravidelně obviňováni ze společenských nespravedlností nebo ekonomických otázek, které mají sjednotit základnu volební podpory proti „vetřelcům“.⁴²

Přestože existují extremistické strany, které používají populistické prvky, bylo by špatně předpokládat, že všechny pravicové populistické strany jsou stejně extremistické. Z tohoto důvodu je důležité vlastní pro definice oddělit pravicový populismus od extremismu. Hlavní rozdíl spočívá v tom, že pravicové populistické strany nejsou obvykle antidemokratické nebo podvratné, ale spíše se snaží využívat demokratické struktury k získání politické moci za účelem realizace vlastní agendy. Zatímco mnohé z jejich politických požadavků jsou v podstatě podobné požadavkům pravicových extremistických stran, většinou se snaží tyto požadavky komunikovat v konformnější a společensky akceptované podobě. Například pravicové populistické strany vyzývají k ochraně národní kultury a identity, namísto obrany rasy. Tím, že se vymezují od pravicového extremismu, se pravicové populistické strany snaží stát se více společensky přijatelné a volitelné.⁴³ Nicméně pravicové populistické strany nemohou získat popularitu bez příznivců nebo voličů.

3.3 Teorie „poražených modernismem“

Český ekvivalent pro teorii „poražených modernismem“ literatura neuvádí. V originál zní „*Modernization losers theory*“. Tato teorie se snaží vysvětlit, proč lidé hlasují pro pravicové strany. Její základy jsou přičítány Erwinovi Scheuchovi a Hans-Dieteru Klingemannovi, kteří hledali vysvětlení pravicové podpory v roce 1967. Zjistili, že všechny průmyslové společnosti mají potenciál pro vznik pravicového hnutí. Jedním z důvodů tohoto „patologického stavu“⁴⁴ je podle jejich výsledků fakt, že neustále se měnící průmyslové společnosti staví před jednotlivce protichůdné názory. Někteří lidé, nebo dokonce celé skupiny, mohou na takové změny reagovat spíše s uzavřenou myslí a potenciálně podporovat pravicové hnutí, které často představuje staré konzervativní názory.⁴⁵ V devadesátých letech, kdy v Německu došlo k oživení radikálně pravicových stran, získala tato teorie větší

⁴² Klein, Tanja: *Rechtspopulistische Parteien in Regierungsbildungsprozessen*. Germany, Potsdam: Universitätsverlag Potsdam, 2012, str. 19

⁴³ Schönfelder, Sven: *Rechtspopulismus – Teil Gruppenbezogener Menschenfeindlichkeit*. Germany, Schwalbach: Wochenschau Verlag, 2008, str. 23

⁴⁴ Scheuch, Erwin K.; Klingemann, Hans-Dieter: Theorie des Rechtsradikalismus in westlichen Industriegesellschaften. in *Hamburger Jahrbuch für Wirtschafts- und Sozialpolitik* 12, 1967, str. 11-29. Germany, Tübingen: Mohr Siebeck, str. 29

⁴⁵ Hadler, Martin: Modernisierungsverlierer und -gewinner - Ihre Anteile, Wahrnehmungen und Einstellungen in einem 30 Staaten umfassenden Vergleich. in *SWS-Rundschau*, Heft 1/2004, str. 7-32. Österreich, Wien: Sozialwissenschaftliche Studiengesellschaft, str. 10

pozornost a byla představena mezinárodnímu vědeckému obecnstvu.⁴⁶ Základním prvkem teorie je stálá změna společnosti a způsob, jakým jednotlivé osoby reagují na tyto změny a výzvy. Globalizace a multikulturalismus vedou ke strukturální změně nebo modernizaci postindustriálních společností a mohou vést k nerovnováze.⁴⁷ Tyto nerovnováhy jsou vnímány jako formy deprivací jednotlivců či skupin, kteří se nemohou přizpůsobit ekonomickým, sociálním a kulturním změnám. Jedinci, kteří prožívají formy deprivace a sociálně-ekonomické devalvace, často hledají obětího beránka. Obvykle obviňují cizince a imigranty, kteří jsou vnímáni jako důvod hospodářské, sociální a kulturní změny. Radikálně pravicové populistické strany pak vstoupí do hry a nabízejí snadné vysvětlující modely řešení, například tím, že obviňují vládu, nebo menšinové skupiny.⁴⁸

3.4 Populismus jako rétorická strategie

Nad pochopením populismu jako rétorické strategie je ideální přemýšlet více tematicky než politicky, tj. spíše v závislosti na kontextu než na politickém postavení. Populistická rétorika je známa spíše způsobem argumentace než svým politickým obsahem, takže je považována za příkladnou odpověď na situace způsobené krizí.⁴⁹ Zajímavé je, že Jackson zvažuje tento návrh a uvádí, že "populistické rétoriky používají populistické úvahy", což znamená, že mají tendenci aplikovat některé z výše uvedených typických populistických vlastností.⁵⁰ Podle Leehe existují čtyři atributy populistického uvažování, které Jackson popisuje jako populistickou rétoriku

- 1) odvolává se na mocné lidi "vylíčené jako hrdinní obránci" starodávných hodnot
- 2) identifikuje nepřítel pro takto rétoricky koncipované lidi z nejsilnějších rétorů nejmocnějších politických stran

⁴⁶ Spier, Tim: Modernisierungsverlierer? – Die Wählerschaft rechtspopulistischer Parteien in Westeuropa. Germany, Wiesbaden: VS Verlag für Sozialwissenschaften, 2010, str. 57

⁴⁷ Schönfelder, Sven: Rechtspopulismus – Teil Gruppenbezogener Menschenfeindlichkeit. Germany, Schwalbach: Wochenschau Verlag, 2008 str. 47

⁴⁸ Schönfelder, Sven: Rechtspopulismus – Teil Gruppenbezogener Menschenfeindlichkeit. Germany, Schwalbach: Wochenschau Verlag, 2008, str. 49

⁴⁹ Rohler, Lloyd. "Conservative Appeals to the People: George Wallace's Populist Rhetoric." The Southern Communication Journal 64.4. 1999. 316-22

⁵⁰ Jackson, Brian. "Ayn Rand, Conservative Populists, and the Creed of Self-Immolation. Present Tense: A Journal of Rhetoric in Society. 2011. 1-9. <http://www.presenttensejournal.org/vol1/ayn-rand-conservative-populists-and-the-creed-of-self-immolation/> 19. 2. 2018

3) udržuje nepřátelskou rétoriku tím, že tvrdí, že pracuje proti "systému" (vládě nebo ekonomice) a sama je bez poskvrny

4) vyjadřuje "apokalyptickou konfrontaci" nebo "mýtickou bitvu" s politickým systémem, který se nachází na pokraji kolapsu.⁵¹

Použití těchto čtyř strategií pro populistický politický kontext, může být nazýváno příběhem o viktimizaci a vykoupení, ve kterém jsou obyčejní lidé prezentováni jako obětní beránci, kteří nesou důsledky falešných rozhodnutí politické elity.⁵² Jackson poznamenává, že populismus a populistická rétorika v poslední době "vyjadřovaly víc nálady než specifická politická ideologie".⁵³ Tento jev lze vysvětlit výše zmíněným argumentem Williamse, že populistické strany jsou reakcionářské a silně nesouhlasí s hlavními proudy - a tak přizpůsobují svou "náladu" současnému politickému kontextu.⁵⁴ Strategické zprávy o politice prezentované formou populistické rétoriky by mohly vyvolat nedůvěru veřejnosti v politiky a cynismus o politice obecně a způsobily by pokles občanské angažovanosti a volební účasti.⁵⁵ Vycházejíc z předpokladu, že politik ve skutečnosti usiluje o to použít přesně tento cynismus na určité publikum proti politickým nepřítelům (jako jsou konkurenční strany, nebo v evropském měřítku EU a její elity) se ukázala být tato "metoda" populistické rétoriky neocenitelná. Samozřejmě, úspěšný účinek takto aplikované metody a strategického zpravodajství týkajícího se euroskepticismu závisí na všudypřítomnosti a politické kultuře, takže se potýkají s populistickou rétorikou obzvláště politicky méně sofistikovaní lidé.⁵⁶ Součástí takové rétoriky je styl, který se odlišuje poměrně „černým a bílým jazykem“. Ta dramatizuje politické okolnosti, poukazuje na rozdíly jako my vs. oni, výhra a ztráta, dobré a špatné v přehnané podobě.⁵⁷

⁵¹ Lee, Michael J. "The Populist Chameleon: The People's Party, Huey Long, George Wallace, and the Populist Argumentative Frame." *Quarterly Journal of Speech* 92.4 (Listopad 2006): 355-78.

⁵² Lee, Michael J. "The Populist Chameleon: The People's Party, Huey Long, George Wallace, and the Populist Argumentative Frame." *Quarterly Journal of Speech* 92.4 (Listopad 2006): 355-78.

⁵³ Jackson, Brian. "Ayn Rand, Conservative Populists, and the Creed of Self-Immolation. Present Tense: A Journal of Rhetoric in Society. 2011. 1-9. <http://www.presenttensejournal.org/vol1/ayn-rand-conservative-populists-and-the-creed-of-self-immolation/> 19. 2. 2018

⁵⁴ Williams, Michelle Hale. "Can Leopards Change Their Spots? Between Xenophobia and Trans-ethnic Populism among West European Far Right Parties". *Nationalism and Ethnic Politics*, 16:1, 2010. 111-134.

⁵⁵ de Vreese, Claes H. "A Spiral of Euroscepticism: The Media's Fault?". *Acta Politica*, 2007, 42. 271-286.

⁵⁶ de Vreese, Claes H. "A Spiral of Euroscepticism: The Media's Fault?". *Acta Politica*, 2007, 42. 271-286.

⁵⁷ de Vreese, Claes H. "A Spiral of Euroscepticism: The Media's Fault?". *Acta Politica*, 2007, 42. 271-286.

3.5 Populismus jako strategie UKIP

Přehled vlivu populistické tradice UKIPu nabízí studie Karine Tournier-Sol.⁵⁸ Jako základní znak je zde uveden fakt, že se UKIP kvalifikuje jako proti-politická instituce. Politická síla pak může být dle něj označena jako populistická podle tří kritérií:

- Napadá status quo ve smyslu hlavních politických otázek a základních součástí politického systému
- Vnímá sebe jako vyzyvatele stran, které tvoří politické zřízení
- Tvrdí, že mezi politiky a lidmi existuje zásadní rozdíl, což znamená, že všechny hlavní politické strany, ať už ve vládě, nebo v opozici jsou v podstatě stejné.⁵⁹

První podmínka je splněna, jelikož je imigrace hlavní otázkou mezi voliči už několik let a že členství v Evropské Unii a volební metoda FPTP (first-past-the-post) můžou být považovány za základní prvky politického systému. Navíc časté narážky na tzv. "LibLabCon" konsensus a volební apel strany UKIP "Sod the lot", nebo tvrzení, že návrhy tří stran ohledně hlavních politických otázek jsou téměř nerozlišitelné, přispívají k pocitu, že jsou tradiční strany součástí jedné skupiny. V neposlední řadě se zdá, že strana spoléhá na populistický argument, že "obyčejní lidé jsou zaprodáni politické elitě".⁶⁰

Přístup UKIPu k národní demokracii je určitě zajímavý. Díky svému dřívějšímu jedinému problému – euroskepticismu – se Farageově straně podařilo využít velkého množství ideového odkazu tradičního britského euroskepticismu, včetně odkazů na hrozbu tzv. evropského superstátu. Nedostatek legitimacy EU je vystaven jako politický podvod, který zbavuje Británii své národní svrchovanosti, od doby kdy britská politická elita falešně zobrazila vstup do EHS jako prostého, společného trhu. To, čím se UKIP zabývá, je změna euroskeptické tradice v populistických liniích⁶¹, která požaduje převzetí předchozí samosprávy. Pokud jde o národní politiku, strana projevuje fascinaci nástroji přímé demokracie, jako jsou například místní a národní referenda. Ačkoli se UKIP pyšní tím, že je

⁵⁸ Tournier-Sol, Karine. „Reworking the Eurosceptic and Conservative Traditions into a Populist Narrative: UKIP’s Winning Formula?“. *Journal of Common Market Studies* 53, č. 1 (2015): 140-156; <https://journals.openedition.org/rfcb/632> 19. 2. 2018

⁵⁹ Abedi, Amir; Lundberg, Thomas Carl (2009:12): *Doomed to Failure? UKIP and the Organisational Challenges Facing Right-Wing Populist Anti-Political Establishment Parties in Parliamentary Affairs, Vol. 62, No. 1*. USA, Cary: Oxford University Press

⁶⁰ Andrew Geddes, „The EU, UKIP and the Politics of Immigration in Britain“, *The Political Quarterly*, 85, č. 3, (červenec-září 2014), 292-293. Academic Search Complete, EBSCOhost

⁶¹ Tournier-Sol, Karine. „Reworking the Eurosceptic and Conservative Traditions into a Populist Narrative: UKIP’s Winning Formula?“. *Journal of Common Market Studies* 53, č. 1 (2015:142): 140-156 <https://journals.openedition.org/rfcb/632> 19. 2. 2018

zastoupen ve všech čtyřech koutech Spojeného království, chce navíc také reprezentovat nespokojenost se skotskými požadavky. Celkově vzato, přestože je populismus proti politickému systému od svého založení součástí paralelního myšlení, je v posledních letech stále více zdůrazňován v agendě Nigela Farage, jako strategie pro překonání obrazu strany jako pravicového oddílu Konzervativní strany.⁶²

4. Euroskepticismus

Termín euroskepticismus i literatura o tomto pojmu se neustále vyvíjí, zejména před a po období evropských voleb. Zvláště definice pojmu euroskepticismus je často kontroverzní otázkou (viz např. Kopecký & Mudde, 2002; Taggart & Sczcerbiak, 2002).⁶³ Euroskepticismus je široce studovaným aspektem Evropské unie, částečně kvůli důsledkům, které může mít zvýšená skepse vůči EU na evropskou politickou krajinu, pokud se stane většinovým názorem. Termín je složen ze dvou samostatných částí, euro a skepticismus, kde první odkazuje na Evropu nebo evropskou integraci, a druhá na postoj pochybností nebo nedůvěry.⁶⁴ Proto tento termín obecně odkazuje na občany, politické strany, hnutí nebo skupiny, kteří projevují obavy ohledně systému EU, politické a institucionální organizace EU a jejích politiků.

Paul Taggart byl mezi prvními, kdo analyzovali výskyt euroskepticismu ve stranické politice. V jeho klíčovém článku *A Touchstone of Dissent: Euroskepticismus v současných západoevropských stranických systémech*⁶⁵ definuje Taggart euroskepticismus jako podmíněnou nebo kvalifikovanou opozici, stejně jako zcela bezvýhradný nesouhlas s procesem evropské integrace.⁶⁶ Tato definice však byla rychle vyřazena jinými jako příliš široká, neboť nepřihlížela k různým druhům skepticismu a měla pouze přímou opozici.⁶⁷

⁶² Tournier-Sol, Karine. „Reworking the Eurosceptic and Conservative Traditions into a Populist Narrative: UKIP’s Winning Formula?“. *Journal of Common Market Studies* 53, č. 1 (2015:150) str. 140-156; <https://journals.openedition.org/rfcb/632> 19. 2. 2018

⁶³ Kopecký, P. & Mudde, C. (2002) *The Two Sides of Euroscepticism - Party Positions on European Integration in East Central Europe*. *European Union Politics*. str. 297–326. <http://eup.sagepub.com/content/3/3/297.full.pdf+html> 31.7.2018

Taggart, Paul and Sczcerbiak, Aleks: *Europeanisation, euroscepticism and party systems: party-based euroscepticism in the candidate states of Central and Eastern Europe*. *Perspectives on European Politics and Society*, 3, strany 23-41, 2002, ISSN 1570-5854

⁶⁴ Hooghe, Liesbet, Gary Marks and Carole Wilson (2001) 'Party Positions on European Integration: New Politics vs. Left/Right' paper presented at the Seventh Biennial International Conference of the European Community Studies Association, 31 May - 2 June, Madison, Wisconsin; str 119

⁶⁵ Taggart, Paul: *A Touchstone of Dissent: Euroscepticism in Contemporary Western European Party Systems* *European Journal of Political Research* 1998 Vol.33: 363-388

⁶⁶ Taggart, Paul: *A Touchstone of Dissent: Euroscepticism in Contemporary Western European Party Systems* *European Journal of Political Research* 1998 Vol.33: str. 366

⁶⁷ Fuchs, Dieter/Magni-Berton, Raul/Roger, Antoine (Eds.): *Euroscepticism. Images of Europe among mass publics and political elites*, Opladen, 2009, str. 20. ISBN 9783866491458

Začalo se tedy rozlišovat mezi těmi, kteří si přejí, aby jejich země zcela opustila EU, a těmi, kteří jen zdůrazňují určité aspekty evropské integrace. Tento rozdíl byl dále rozvíjen Taggartem a Aleksem Szczerbiakem, kteří tvrdili, že strany mohou mít buď tvrdý, nebo mírný euroskeptický postoj.⁶⁸ Odborníci začali tvrdit, že je třeba tento rozsah zúžit, a že rozdíl mezi oběma stranami musí být jasnější. Diferenciace mezi mírným a tvrdým euroskepticismem se tak stala široce uznávána. Petr Kopecký a Cas Mudde například navrhli rozdělení, které zahrnuje všechny strany, bez ohledu na to, zda podporují nebo oponují evropské integraci. Analyzovali tedy postoje stran k myšlence evropské integrace EU. To vedlo k rozlišování mezi čtyřmi různými typy stran, tj. „euronadšenci“ (upřednostňují integraci a další rozšíření nadnárodních mocností EU), „europragmatisti“ (proti integraci, ale pro rozšíření), euroskeptici (pro integraci, ale proti rozšíření) a „euroodmítačů“ (proti integraci i dalším rozšířením).

4.1 Euroskepticismus a jeho dimenze

Fenomén euroskepticismu se na začátku devadesátých let skutečně dostal do běžného diskurzu. Historicky se zdá, že se tento termín objevil v Británii, kde se slovo používalo zaměnitelně se starším pojmem "antimarketéři", kteří byli opozici britské účasti na projektu evropské integrace v šedesátých letech minulého století. V souladu s tím Oxford English Dictionary definuje "euroskeptika" jako "osobu, která má pochybnosti nebo výhrady ohledně předpokládaných výhod plynoucích z rostoucí spolupráce mezi členskými státy Evropské unie". Zdá se, že existuje konsensus o tom, že část slova euro v euroskepticismu se týká Evropské unie a jejích předchůdců, stejně jako opatření, která jsou EU navrhována. Podobně jako u různých definic a interpretací tohoto jevu, existují také různé názory týkající se konceptu euroskepticismu. Někteří se domnívají, že je negativním signálem mezery mezi přáním politické elity a evropské veřejnosti, stejně jako má normativní důsledky na evropskou integraci. Je však také důležité uznat, že euroskepticismu lze přičíst pozitivní aspekty, neboť demonstruje zvýšené povědomí, zájem a kritickou schopnost veřejnosti, stejně jako připomíná politické elitě, že nemůže vládnout bez veřejného souhlasu. Někteří by dokonce mohli tvrdit,

---

⁶⁸ Taggart, Paul and Szczerbiak, Aleks: Europeanisation, euroscepticism and party systems: party-based euroscepticism in the candidate states of Central and Eastern Europe. *Perspectives on European Politics and Society*, 3, strany 23-41, 2002, ISSN 1570-5854

že euroskepticismus je "zdravý", protože vyzývá k bližšímu zkoumání politických možností v Evropě, a tím zvyšuje zapojení obyčejných lidí do procesu vytváření politiky EU.⁶⁹

Lze souhlasit s výše uvedenými tvrzeními, že existují různé varianty euroskepticismu, ale jeho koncept je vícerozměrnější a je potřeba prozkoumat různé typy euroskepticismu, které v současné době převažují v EU. Základním předpokladem je to, že občané hodnotí evropskou integraci z hlediska jejích ekonomických účinků a výhod poskytovaných zemi a jejích občanům. Myšlenka, která podporuje tvrzení, že veřejnost zvažuje tyto utilitární zájmy, je skutečnost, že politická elita se často uchyluje k těmto argumentům při pokusu "prodat" myšlenku další integrace veřejnosti.

Dalším ústředním aspektem výzkumu veřejného mínění je téma identity. Podle takového přístupu je opozice vůči evropskému projektu spojena s obavami ze symbolické hrozby pro národní komunitu.⁷⁰ Jinými slovy, občané mohou být vůči EU nepřátelští, protože ohrožuje skupinu nebo zemi, se kterou se identifikují. Dalším aspektem ve výzkumu veřejného mínění je téma demokracie. Jak bylo uvedeno, první interpretace politické elity o tom, jak vysvětlit euroskepticismus v devadesátých letech, byla skutečnost, že EU nebyla v očích evropského obyvatelstva dostatečně demokratická - tedy diskuse o demokratickém deficitu.⁷¹

Posledním ústředním bodem výzkumu veřejného mínění je aspekt svrchovanosti, kde je EU považována za hrozbu pro národní stát, a vývoj další integrace je považován za negativní dopad na národní svrchovanost. Výše zmíněné faktory jsou jen některé z těch, nad kterými lze argumentovat a určují postoj veřejnosti k EU a evropské integraci. Tvrdí se proto, že tyto faktory také hrají ústřední roli v tom, že se veřejnost stává euroskeptickou. Euroskepticismus, je více než jen nespokojenost s demokracií, na kterou se zaměřuje evropská politická elita a do jisté míry i akademický svět.

4.2 Euroskepticismus jako strategie UKIP

Rob Ford vymezil existenci populistických pravicových stran a jejich hlavní euroskeptické cíle a návrhy tak, jak se objevují v Británii, jako seznam čtyř hlavních bodů.⁷²

⁶⁹ Milner, S.: Introduction: A healthy scepticism?, *Journal of European Integration*, 2000, str.11 a 21

⁷⁰ McLaren, L.: Explaining Mass-Level Euroscepticism: Identity, Interests and Institutional Distrust, *Acta Politica* 42, 2007

⁷¹ Rohrschneider, R.: The Democratic Deficit and Mass Support for an EU-wide Government, *American Journal of Political Science*, vol. 46, 2002

⁷² Ford, Rob.: Populist Euroscepticism and British politics.

http://www.policynetwork.net/pno_detail.aspx?ID=4202&title=Populist+Euroscepticism+and+British+politics
19. 2. 2018

1. Etnický nacionalismus k ochraně národní identity před cizími vlivy.
2. Autoritářství k udržování společenského řádu a podpory zakládání prostředků autority.
3. Xenofobie jako emocionální pocit ze strachu spouštěný něčím neznámým, jiným a cizím.
4. Forma populismu, která se liší od mainstreamové politiky a reflektuje opravdové zájmy běžného občana.

Dle Forda, Euroskeptičtí populisté v Británii zejména zdůrazňují frustraci veřejnosti nad opakovaným odmítáním obou stran, Labouristů a Konservatistů, nabídnout národní referendum ohledně Evropy britským občanům a jejich neochotu důkladně přezkoumat vztah s EU. Britské pracovní místa a jejich kulturní identita jsou popsány jako ohrožené přistěhovalectvím EU. Mezi další argumenty patří, že právní předpisy EU ohrožují bezpečnost britských občanů tím, že chrání "nepřítele" (teroristy a zločince) a obětovali britskou suverenitu kvůli tzv. "Spojeným státům Evropy".⁷³ Strana nezávislosti Spojeného království byla často označována za stranu "s jediným problémem", která odůvodňuje svou existenci zjevným odporem vůči EU. Jejich "styl" byl popsán jako "populistická politika stížnosti", s cílem vyvolat podezření občanů vůči EU a jehož styl se vrhá na vlnu všeobecné britské únavy vůči „evropskému projektu“. ⁷⁴ V představě UKIPu Evropa představuje cizí moc, která se snaží ignorovat vůli domácích voličů a snaží se zemi vstřípit cizí hodnoty, místo podpory těch tradičních.⁷⁵ V tomto ohledu je třeba vzít v úvahu zjištění Leconteové, že strany vlády mají tendenci být eurofilní, zatímco strany založené na protestu mají tendenci být euroskeptické.⁷⁶ Farageova strana pravděpodobně může být považována za příklad protestní strany na národní úrovni. Od té doby, co se definovala jako strana, která upřednostňuje jediný cíl, a to britské definitivní vystoupení z EU, prosazuje svůj program se snahou být brána vážně i na politické scéně v Británii.

Důvody euroskeptického stanoviska UKIP lze vysvětlit předpokladem Leconteové, že existují dva hlavní faktory, které vždy odpovídají postojům strany k evropské integraci, jejich

⁷³ Ford, Rob: Populist Euroscepticism and British politics.

http://www.policynetwork.net/pno_detail.aspx?ID=4202&title=Populist+Euroscepticism+and+British+politics

19. 2. 2018

⁷⁴ Mycock, Andrew. The politics of Englishness

http://www.policynetwork.net/pno_detail.aspx?ID=4203&title=The+politics+of+Englishness 19.2.2018

⁷⁵ Ford, Rob: Populist Euroscepticism and British politics.

http://www.policynetwork.net/pno_detail.aspx?ID=4202&title=Populist+Euroscepticism+and+British+politics

19. 2. 2018

⁷⁶ LeConte, C.: Understanding Euroscepticism. Palgrave Macmillan. Hampshire, September 2010, ISBN: 9780230228061, str. 107

strategiím ve vztahu k vládě a jejich obecné ideologii. Zatímco první typ faktoru vysvětluje euroskepticismus založený na stranách v důsledku strategických výpočtů, druhým typem faktoru je euroskepticismus k identitě stran a „světonázoru“.⁷⁷ Pohled Leconteové na stranický euroskepticismus UKIPu nevyhnutelně vede k zamyšlení se nad euroskepticismem jako strategií, pokud jde o účast strany ve vládě a politické zastoupení v této záležitosti. Její názor je tak pochopitelný, pokud předpokládá, že "účast ve vládě je sotva slučitelná s postoji proti EU nebo dokonce se silným euroskepticismem".⁷⁸ Termín "demokratický deficit", který vytvořil Marquand, se v oficiálním manifestu UKIP objevil ve formě argumentů, jako je obnovení samosprávy a demokracie, zrušení nevolených komisařů, kteří diktují 75 procent britských zákonů, a možnost umožnit britskému lidu dlouho očekávané referendum o členství v EU. Jak prohlašuje Leconteová, pro protestní populistické strany jako je UKIP, pomáhá anti-systémový přístup k evropskému projektu shromažďovat hlasy, které obecně odporují domácímu hlavnímu politickému proudu, a proto musí také vzdorovat EU.⁷⁹

5. Mediální analýza

Důležitost médií v současném světě zesílila i díky novým mediálním kanálům, jako jsou sociální sítě. Vytváření veřejného obrazu se tím stává jednodušším, což je zásadní v politických kruzích, protože tak mají politické strany důležitý přístup k voličům a větší popularita ve zpravodajství jim pomáhá oslovit větší publikum.

Jak již bylo řečeno, rozhraní mezi reflexí skutečného dění a zneužitím informace je velice těžké určit, ale je důležité zdůraznit, že informace z médií mohou být zaujaté. Tyto případy se dějí a jsou účinné zejména v situacích, kdy čtenář používá pouze jeden hlavní zdroj zpráv. Tímto způsobem čtenář vnímá vše, co se říká v těchto médiích, což dělá jeho názor snadno ovlivnitelný. Také je to důvod, proč považuji v mé práci analýzu médií za důležitou. V případech mediálních vlivů musíme vzít v úvahu fenomén známý jako efekt rámcování. Ten lze pozorovat v masmédiích, kde se prezentace zpráv liší v různosti použitých zdrojů, které pak mají jiný vliv na veřejnost. Tyto různorodé interpretace tak mohou do jisté míry ovlivnit obecné názory do požadovaného směru. Samotný rámec se týká procesu, kterým si

⁷⁷ LeConte, C.: Understanding Euroscepticism. Palgrave Macmillan. Hampshire, September 2010, ISBN: 9780230228061, str. 107

⁷⁸ LeConte, C.: Understanding Euroscepticism. Palgrave Macmillan. Hampshire, September 2010, ISBN: 9780230228061, str. 107

⁷⁹ LeConte, C.: Understanding Euroscepticism. Palgrave Macmillan. Hampshire, September 2010, ISBN: 9780230228061, str. 107

lidé vytvářejí konkrétní konceptualizaci problému nebo na jehož základě se mění jejich smýšlení o problému.⁸⁰ Tímto způsobem analyzovaný obraz strany (UKIP) může dojít k jiným výsledkům v případě více levicových novin, jako je *The Guardian*, než ve článcích více pravicových novin, jako je *The Telegraph*.

Strategie stran je následující. Sledují se rámce pro identifikaci trendů při definicích jednotlivých problémů, porovnává se pokrytí médií a zkoumá se variace mezi jednotlivými typy. Po určení rámce takového výzkumu přichází na řadu výběr zdrojů pro analýzu obsahu. Jedná se obvykle o klasické sdělovací prostředky, jako jsou noviny, webové stránky a televizní vysílání.⁸¹ Často se stává, že si tři hlavní aktéři na politické scéně - politici, média a občané - vzájemně tyto rámce kopírují v komunikaci. To ukazuje, jak důležitý může pro vliv mediální rámcování (media framing) být, jelikož nejvíce pozornosti bylo vždy věnováno způsobu, jakým byli občané ovlivňováni jinými rámci.⁸² Síla politických stran závisí na občanech a politici se obvykle snaží ovlivňovat jejich názory prostřednictvím médií. A právě zde je otázka na to, jak je zpráva prezentována, stejně důležitá jako ta, zda se zpráva vůbec prezentovat bude.

V tomto okamžiku je potřeba zmínit dva následující kroky - nastolování agendy (agenda setting) a přípravy (priming). Stanovení agendy poukazuje na fakt, že existuje vztah mezi důrazem, který média kladou na danou záležitost a významem této záležitosti pro veřejnost. Příprava slouží jako rozšíření pro nastavení agendy a změnu standardů, které lidé používají k politickému hodnocení. Při nich se většinou navrhuje, aby se jako standardy pro hodnocení politických aktérů použily konkrétní problémy. Média mohou tím, že učiní některé problémy významnější (stanovení agendy) ovlivňovat argumenty, které lidé berou v úvahu při rozhodování o politických kandidátech nebo politických otázkách (příprava).⁸³ Děje se tak proto, že o tom veřejnost neustále čte a drží se tak stejného názoru i tam, kde je důležité analyzovat nejen kontext, ale i způsob sdělení. Základ zprávy je ve své podstatě v každém z médií stejný, ale způsob, jakým je prezentována, ji může ve svém vyznění změnit. Podíváme-li se na tvorbu rámce a agendy, lze pochopit, které témata média preferují, a jak se snaží vytvářet názor na UKIP v myslích svých čtenářů. Skutečnost, že je mezi jednotlivými

⁸⁰Chong, D. & Druckman, J.N., Framing Theory, *Annual Review of Political Science*, vol.10, 2007, str. 103-126. <http://www.annualreviews.org/>, str. 104

⁸¹Chong, D. & Druckman, J.N., Framing Theory, *Annual Review of Political Science*, vol.10, 2007, str.103-126. <http://www.annualreviews.org/>, str. 106-107

⁸²Chong, D. & Druckman, J.N., Framing Theory, *Annual Review of Political Science*, vol.10, 2007, str.103-126. <http://www.annualreviews.org/>, str. 109 19. 2. 2018

⁸³Scheufele, D.A. & Tewksbury, D., Framing, Agenda Setting, and Priming: The Evolution of Three Media Effects Models", *Journal of Communication*, vol. 57, 2007, str. 9–20, str. 11

koncepty zpravodajství rozdíl neznámá, že jsou protichůdné. Mají totiž společné cíle, díky kterým od sebe nemohou být média koncepčně izolována.

5.1 Analýza

Ve své bakalářské práci se snažím analyzovat mediální obraz Strany nezávislosti Spojeného království za použití klíčových slov ve článcích vybraných médií. Analýza se bude soustředit na zpravodajské webové stránky konkrétně těchto tří britských médií - *The Guardian*, *The Telegraph* a *BBC News*. Časový rámec je rozmezí let 2014-2016. V roce 2016 pak analýza končí články z června, neboť po tomto měsíci byla data klíčových slov poněkud zkreslena z důvodu výsledku referenda o setrvání UK v Evropské unii. Hlavní důvody jejich výběru byly zmíněny v úvodu práce. Analyzováním všech tří z nich by měla tato práce pokrýt pohled médií na názory UKIPu, a také na vytvořené mediální obrazy. Jako analytickou jednotku použiji ve své práci relevantní články zpravodajství, které obsahují klíčová slova - euroskepticismus, imigrace, kritika politického systému a změny uvnitř strany. Není to však analýza všech článků, které se o straně zmiňují. Důvodem je to, že práce zkoumá vybraná témata spojená s politickou stranou UKIP, nikoliv četnost výskytu strany ve zprávách.

5.1.1 The Guardian

The Guardian jsou noviny se středo-levou politickou inklinací. Vzhledem k jejich politickému postoji by se dalo očekávat, že podpoří rétoriku proti UKIP a zároveň se budou snažit reprezentovat stranu co nejhorším možným způsobem. Webová stránka zpravodajství The Guardian má oddíl pro britskou politiku a její strany, včetně vlastní části pro UKIP. Toto pohodlí umožňuje snadno zkoumat zprávy týkající se pouze strany.

Téma	rok 2014	rok 2015	rok 2016
euroskepticismus	15	13	15
imigrace	14	14	16
kritika politického systému	8	9	4
změny uvnitř strany	19	14	15

Tabulka č. 1: Frekvence vybraných témat ve článcích - *The Guardian*

Jak je patrné z tabulky č. 1, ve člancích *The Guardian* se objevují všechna čtyři vybraná témata. Mírným favoritem je však téma organizace strany jako takové, které je definováno silnou závislostí na Nigelu Farageovi. Ten je často synonymem pro UKIP sám. Další dvě témata, imigrace a euroskepticismus, mají poměrně podobnou četnost výskytu, což je pochopitelné, vzhledem k tomu, že témata se v otázce vnitřní migrace EU překrývala. Kromě toho jsou v některých člancích i zmínky o proti-systémovosti, která je sice obsahem zpráv jen zřídka, ale je zřejmé, že i tak je stále důležitá a zasluhuje si být zmíněna. Mnohokrát lze pak vidět jméno Nigel Farage zahrnuté do titulků, které se však více týkají samotné strany.⁸⁴ Je však normální, že jméno vůdce strany je se stranou spojováno, ale v tomto případě si lze povšimnout, že bylo jeho jméno v titulcích často před jménem strany. Tento přístup naznačuje, že strana je vlastně on. Pouze v několika případech byly ve člancích zahrnuty názory jiných členů strany, než Farage. Kromě toho se zdá, že je pro *The Guardian* důležité zmiňovat, že Vladimír Putin je vzorovým modelem Farage, i když to není pro daný článek relevantní.⁸⁵ Jedná se o dokonalý příklad toho, co bylo uvedeno před chvílí, tedy že se *The Guardian* snaží přilákat pozornost k vůdci UKIPu a následně ho zneškodnit. Tím, že je označován jako nebezpečný a vyhrožující při svých debatách, se *The Guardian* snaží zdůraznit, že jeho politický přístup je založen na přehánění, a že je hrozbou pro politický status quo. V některých člancích dokonce přímo označoval Nigela Farage a jeho stranu jako populistickou.⁸⁶ Vezmeme-li v úvahu, že Spojené království je známé svým obvyklým euroskeptickým názorem, pokoušel se *The Guardian* zobrazit úsilí UKIPu v tomto ohledu jako radikální, aby se zdálo méně lákavé pro veřejnost.

Podívejme se teď na další z vybraných témat k analýze - přistěhovalectví. Existuje specifické číslo, které Nigel Farage často používal - 485 milionů lidí, kteří mohou volně přicestovat a pracovat ve Velké Británii. Takové obrovské číslo může samozřejmě zaujmout i neutrálního čtenáře a o to právě Farageovi šlo. To, co v tomto konkrétním případě zpravodajství *The Guardian* zdůrazňovalo, bylo slovo „může“. Například komentář Nigela Farage, že mzdy od roku 2007 klesly o 14% kvůli přistěhovalcům, nemá zdroj dat, ze kterého by se k takovému názoru dalo dojít. Snaží se pouze ukázat, že přistěhovalectví ovlivňuje všechny aspekty života - sociální i ekonomické.⁸⁷

⁸⁴ Traynor, I., Nigel Farage conjures up a populist view of an EU that does not exist, <http://www.theguardian.com/politics/2014/apr/02/nigel-faragepopulist-view-eu> 19. 2. 2018

⁸⁵ ibidem

⁸⁶ Hutton, W., Voters will go on raging at elites while their interests are ignored, <http://www.theguardian.com/commentisfree/2014/apr/06/ukipnigel-farage-elite-establishment-disaffected-voters-democracy> 19. 2. 2018

⁸⁷ Wintour, P., Watt, N. & Mason, R., Farage v Clegg: Ukip leader triumphs in second televised debate, <https://www.theguardian.com/politics/2014/apr/02/nigel-farage-triumphs-over-nick-clegg-second-debate> 19. 2. 2018

Proti-systémovost nebo opozice vůči politickým elitám ve spojení se stranou UKIP je jako téma ve člancích také vidět. *The Guardian* v několika případech poukazuje na skutečnost, že UKIP má za cíl oslovovat obyčejné lidi, čímž se stává obecnou alternativou pro širokou veřejnost, i když se tak staví proti všem ostatním stranám. *The Guardian* s touto myšlenkou sice dle svých článků nesouhlasí, nicméně ji zmiňuje. V okamžiku, kdy se strany nebo její vůdci přímo označují za extremistické, nepřímou se tím zároveň naznačuje, že je politika takových stran škodlivá. *The Guardian* zaznamenal dva základní rysy UKIPu – protiimigrační a euroskeptický – a pokusily se je oba proti straně obrátit. Osobní útoky na Nigela Farage se tak ve člancích častěji stávaly útoky na celou stranu s účelem diskreditovat oba subjekty. Autoři článků chytře používaly komentáře ostatních novinářů a obyčejných lidí, nebo dokonce v bodech publikovaly články z jiných médií za účelem dosáhnout větší důvěryhodnosti.

5.1.2 The Telegraph

The Telegraph můžeme označit za pravicové noviny, proslulé svou neustálou podporou konzervativní strany. Jejich webová stránka má také specifický adresář pro zprávy o UKIPu jako součásti politického života ve Velké Británii. Analýza pokrývá stejnou časovou osu jako u *The Guardian*.

Téma	rok 2014	rok 2015	rok 2016
euroskepticismus	19	20	18
imigrace	21	21	21
kritika politického systému	8	7	9
změny uvnitř strany	2	2	2

Tabulka č. 2: Frekvence vybraných témat ve člancích *The Telegraph*

Jak je vidět z tabulky č. 2, frekvence témat v *The Telegraph* je podobná jako v *The Guardian*. Další věcí, kterou je třeba zmínit je fakt, že témata imigrace a euroskepticismu mají v podstatě stejný počet výskytů. Téma přistěhovalectví je převážně prezentováno citacemi, které používal Farage ve svých projevech.⁸⁸ Pozornost je v nich zaměřena na skutečnost, že od přistěhovalců se očekává, že budou brát práci britským občanů a že UKIP

⁸⁸ Swinford, S. & Hope, C., Nigel Farage scores victory over Nick Clegg as second TV debate turns nasty, <http://www.telegraph.co.uk/news/newstopics/eureferendum/10740795/Nigel-Farage-scoresvictory-over-Nick-Clegg-as-second-TV-debate-turns-nasty.html> 19. 2. 2018

zde působí jako jakási obrana národa. Tyto články posílily postavení přistěhovalců jako hlavní součásti kampaně strany i tím, jak velkou pozornost věnovaly noviny plakátům strany s touto tematikou. *The Telegraph* se snažil ukázat, že i když je postoj proti přistěhovalcům správný, přístup UKIPu takový není a je příliš radikální. Noviny tuto úvahu potvrdily několika články soustředěnými na rasistickou povahu UKIPu. Především jsou to případy aktivisty strany Andre Lampitta, který řekl, že Afričané by se měli sami vyvraždit, Islám je zlo a Nigerijci jsou špatní lidé.⁸⁹ To, co *The Telegraph* prezentuje o úvahách UKIPu spojených s problematikou přistěhovalců je, že se jedná o hlavní rys kampaně strany. Strana tvrdila, že se jedná o jeden z obecných problémů britského obyvatelstva, a že proti němu bude bojovat. Kromě toho *The Telegraph* věnoval zvláštní pozornost rasistickým skandálům kolem strany. Tím vším se noviny snažily naznačit, že postoj strany k přistěhovalcům není příliš úctyhodný a nebezpečně se opírá o rasismus a radikalismus.

Pokud jde o euroskepticismus, podporoval *The Telegraph* euroskeptický postoj UKIPu, ale příliš častá frekvence tohoto tématu naznačovala intenzivnější postoj strany. V jistém vyjádření, které bylo řešeno v několika člancích novin, označil David Cameron představitele UKIPu za extrémisty.⁹⁰ Tím postavily noviny UKIP a liberální demokaty na opačné strany politického spektra. *The Telegraph* se snažil zdiskreditovat UKIP ještě více a neustále připomínal, že Nigel Farage má vztah s Ruskem a velký obdiv k Vladimíru Putinovi. Noviny podtrhovaly proruskou pozici v ukrajinské krizi, která není jen euroskeptická, ale stojí proti všem evropským hodnotám. Tato pozice měnila tvář UKIPu ze strany, která je „jen“ proti EU na „nepřítele“. Kromě toho noviny vydaly články o pokryteckém přístupu UKIPu k EU. Strana byla proti vysokým výdajům Unie, protože peníze pocházejí od britských daňových poplatníků a putovaly do kapes europoslanců, aby si ti mohli udržet svůj luxusní životní styl. Ve skutečnosti se ukázalo, že vůdce strany Nigel Farage také pobíral zmíněné peníze, i když byl sám proti nim. Tato situace vyvolala otázku, zda loajalita UKIPu vůči britským voličům končí ve chvíli, kdy se začnou řešit peníze. Vzhledem k tomu, že Farage hrál hlavní roli UKIPu, byl označován za hrozbu pro konzervativní stranu. Mnoho článků analyzovaných v *The Telegraph* zahrnuje kritiku vůči politice UKIPu, nicméně velmi často spíše na osobní úrovni útočil na Nigela Farage samotného. *The Telegraph* například věnoval celý článek postoji Farage k drogám. Nigel Farage řekl: Nikdy jsem nebral drogy, ale měli by

---

⁸⁹ Holehouse 1, M., Ukip posterboy suspended after claiming 'Miliband not British', <http://www.telegraph.co.uk/news/politics/ukip/10785963/Ukipposterboy-suspended-after-claiming-Miliband-not-British.html> 19. 2. 2018

⁹⁰ Holehouse 3, M., David Cameron: shun extremist Ukip, <http://www.telegraph.co.uk/news/politics/ukip/10756888/Cameron-shun-extremist-Ukip.html> 19. 2. 2018

být legální. Tím, že noviny zveřejní takové prohlášení, snaží se přetáhnout UKIPu konzervativní voliče.

O pozici UKIPu proti politickým elitám vydal *The Telegraph* jen pár článků, nicméně si v nich dal za cíl dokázat, že strana používá téma proti-systémovosti (anti-establishmentu) pro svou osobní potřebu.⁹¹ Neustálá osobní kritika *The Telegraph* k Nigelu Farageu ukazuje, že ho noviny považovaly, stejně jako UKIP, za soupeře o stejné voliče jako konzervativní strana. Neúmyslně ho tak představily jako silného vůdce a byl považován za primární hlas strany a jejích postojů. Také můžeme pozorovat, jak často byla otázka přistěhovalectví spojována s rasismem, pokud o ní hovořili zástupci UKIPu. Tímto euroskeptickým rámcem tak noviny v podstatě vyobrazovaly stranu jako extremistickou.

5.1.3 BBC News

BBC News je ztělesněním zpravodajských médií. Je financováno daněmi a nemá politické vazby. Dojem dělá hlavně způsob, jakým jsou zpravodajstvím informace prezentovány, jak se jen zřídka interpretuje a každý příběh vždy ukazuje pohledy všech zúčastněných. Stránky bohužel neměly konkrétní sekci pro stranu, jak tomu bylo u *The Guardian* a *The Telegraph*, ale vyhledávání pomocí klíčového slova „UKIP“ našlo každou zprávu spojenou s vybranými tématy. V mnoha případech však bylo klíčové slovo zmíněno jen jako součást volebních statistik.

Téma	rok 2014	rok 2015	rok 2016
euroskepticismus	12	10	13
imigrace	16	18	14
kritika politického systému	8	9	13
změny uvnitř strany	14	13	10

Tabulka č. 3: Frekvence vybraných témat v *BBC News*

Frekvence témat vybraných k analýze, jak je patrné z tabulky č. 3, ukazuje rozdíly ve srovnání s novinovými články. Na rozdíl od *The Guardian* a *The Telegraph*, kde byla imigrace hlavním tématem, bylo ve zprávách BBC téma přistěhovalectví téměř stejně populární jako zprávy o dění uvnitř strany. Euroskepticismus byl pak na podobné úrovni.

⁹¹ d'Ancona, M., Nigel Farage is staring down the barrel of his favourite gun, <http://www.telegraph.co.uk/news/politics/ukip/10775656/Nigel-Farage-isstaring-down-the-barrel-of-his-favourite-gun.html> 19. 2. 2018

Téma proti-systémovosti ukazuje určitý nárůst ve frekvenci výskytu, zejména jako sekundární téma. Co dělá silný dojem kolem *BBC News* je také důkladná faktická kontrola. Například hlavním imigračním bodem byli novinami označeni rumunští a bulharští přistěhovalci a jejich počet. To, co BBC dělá při přípravě zprávy je, že prezentuje data z nesouvisejících zdrojů, jako byla v tomto případě Světová Banka, které pak jejich tvrzení potvrzují. Přestože tato čísla nemusí být v plném rozsahu relevantní a je jen těžko uvěřitelné, že by se celá populace obou zemí přesunula do Spojeného království, dokáže BBC News poukázat na postoj UKIPu k imigraci objektivní kontrolou použitých dat.

V článkách se BBC vyhýbá rasistickým tvrzením UKIPu. Přestože UKIP jednoznačně zaujímal antiimigrační postoj, BBC News psalo, že strana má méně radikální postoj, než působí a je daleko od přívlastku extremistická strana. Jako hlavní otázkou pro UKIP v řadě článků od BBC byla Evropská Unie. Existuje jasná souvislost mezi otázkou přistěhovalců a náladami proti EU. Ve všech případech, kdy bylo toto téma přítomno, byla EU označována za viníka. „Faktem je, že až do opuštění EU nebudeme nikdy opravdu řešit přistěhovalce.“⁹² Jednoduchá citace pozice UKIPu zůstala bez jakéhokoli výkladu, protože byla sama o sobě jasná. V několika případech byl termín používán jako synonymum pro stranu a nechával tak čtenáře bez jakýchkoliv pochybností o pozici Farage i jeho příznivců. Téma přistěhovalců ale nemělo negativní vliv, naopak pomáhalo definovat priority strany, zvláště ve Velké Británii. Pokud jde o téma proti-systémovosti, dokáže jej *BBC News* ukázat v celé jiné dimenzi. Postoj UKIPu vůči politickým elitám bylo možno spatřit spíše jako ochranu britského národa proti imigraci, Farageův euroskepticismus pak jako zasahující proti právním předpisům EU, což Farage odlišilo od všech ostatních politických vůdců.

BBC News se tak podařilo vytvořit UKIPu image středně-pravicové strany. Noviny ve článkách zahrnovaly klíčový protiimigrační postoj strany, aniž by se však obrátily k extrémům. BBC News se také podařilo učinit z euroskepticismu nezpochybnitelnou součást UKIPu neustálým používáním těchto dvou termínů jako synonym. Pak je tu obraz Nigela Farage, který noviny prezentovaly tak, že ho viděly nejen jako vůdce s myšlenkovým přesahem, ale také jako zajímavý charakter. Navíc, všechna tato témata souvisí více, či méně s proti-systémovostí.

5.2. Reflexe vyobrazení UKIPu v médiích

⁹² McFarlane, A., Migrant 'flood', leaving Camp Bastion and a 'Workers' Party to rival Labour, <http://www.bbc.com/news/blogs-the-papers-26846488> 19. 2. 2018

Po důkladné analýze všech tří médií - *The Guardian*, *The Telegraph* a *BBC News* si lze udělat jasnou představu o tom, jaký je jejich způsob zobrazení UKIPu a jaké jsou důvody za ním stojící. Začnu u *The Guardian*, u něhož se kvůli levicovým vazbám dalo očekávat postavení novin proti UKIPu, nicméně je zřejmé, že *The Guardian* má největší problém s UKIPem v jeho základních rysech. Zpravodajství udržovalo UKIP v pravém politickém spektru, stavělo ho proti liberálním demokratům a poukazoval na jeho závislost na Nigelu Farageovi. Tím, že upozorňoval na klíčovost jeho postavy pro stranu, poukazovaly noviny na kritiku jak politickou, tak vůči jeho osobě, ve snaze zdiskreditovat jméno strany. Psali o něm, že navrhuje radikálnější postoje proti systému a stojí proti všemu demokratickému, co Velká Británie vybudovala. *The Guardian* tohoto způsobu prezentace využíval k tomu, aby se postoj UKIPu, vůči názorům obyčejných lidí dostal na úroveň, kde by pro voliče strana nebyla tak lákavá.

Zajímavější je případ *The Telegraph*, který má pravicové sklony, stejně jako UKIP, ale ukazuje se jako hlasitý kritik jeho postojů. Noviny se proti němu postavily kvůli svým silným vazbám na Konzervativní stranu a hrozbě od UKIPu z krádeže voličů na základě imigrační politiky a politiky proti EU. S ohledem na potřebu se co nejvíce vzdálit od UKIPu tak bylo nejlepší tuto stranu prezentovat jako extremistickou. S články závisejícími na přehnaných reakcích Farage vznikl obraz UKIPu jako rasistické strany s pokryteckým přístupem k euroskepticismu a radikálním myšlenkám proti systému. Tím se noviny pokusily posunout stranu Nigela Farage v politickém spektru vpravo a uvolnit prostor pro konzervativce. *BBC News* měla ve srovnání s ostatními dvěma médii odlišný přístup k UKIPu. Nejčastěji analyzované body byly stejné, ale byly prezentovány jiným způsobem - změnou posuzování důležitosti jednotlivých faktů zpráv a jejich mírnějším rámcem.

6. Závěr

Tato práce zkoumala mediální obraz Strany nezávislosti Spojeného Království v letech 2014-2016 ve vybraných britských médiích, kde sleduje společná klíčová slova, která média ve článcích o straně používají a zda se tato témata dají označit za hlavní v souvislosti s médii vytvářenými mediálními obrazy strany a na tyto obrazy navazujícím zařazením strany do politického spektra Spojeného království. Je patrné, že média hrají v současné politice opravdu zásadní roli. Mají velkou sílu ovlivňovat vnímání politických stran a vůdců širokou veřejností. Jak bylo vidět při jednotlivých analýzách článků, zprávy v *The Guardian*, *The*

Telegraph i *BBC News*, které se týkaly stejných událostí ve stejnou dobu, se podařilo prezentovat rozdílným způsobem, který v myslích čtenářů z řad veřejnosti naznačoval odlišné věci.

Tři analyzovaná média mi poskytla tři zobrazení UKIPu, která jsou sice různá, ale zároveň mají hodně společného. *BBC News* UKIP nazývalo středně pravicovou stranu, *The Guardian* s tímto výrokem do značné míry souhlasil, až na pár radikálnějších rysů, zatímco *The Telegraph* jej považoval za krajně pravicovou extremistickou stranu. Důvodem těchto rozdílů je především politická náklonnost médií. První z nich prohlašuje nestrannost a zabývá se zprávami z pohledu všech stran. Na druhé straně je *The Guardian*, který má podobný přístup k přistěhovalectví a euroskepticismu jako *BBC News*, ale pokud jde o proti-systémovost a Nigela Farage, jejich označení UKIPu se blížilo spíše radikálnímu postoji. Nakonec *The Telegraph*, který zobrazuje rysy UKIPu s extremistickou podstatou. Všechna tři média se nicméně soustředí na čtyři rysy vybrané k této analýze v jiné míře. Tyto rysy však vidí všechna tři média u UKIPu jako ty základní.

Některá média představovala stranu jako radikálně pravicovou, jiné jako středovou, ale všechna zdůraznila, že tyto dva politické směry jsou pro stranu základem. Protiimigrační prvek, považovaný za jádro pro populistickou stranu, byl na počátku méně častý, ale to lze připsat kampani pro volby do Evropského parlamentu. Je tedy pochopitelné, že politika spojená s EU měla v té chvíli větší význam. Ve všech třech médiích se vyskytovala i zmínka o proti-systémovosti strany, nicméně ne tak často, ačkoliv byla důležitou součástí odporu UKIPu proti politickým elitám Spojeného království. Ona proti-systémovost se v mnoha případech projevovala, zejména pokud budeme hovořit o tehdejšímu vůdci strany Nigelu Farageovi, který měl v *The Guardian*, *BBC News* i *The Telegraph* kontroverzní obraz, přesto se ale do jisté míry lišil. Všechna tři média mají společné to, že ho považovala za hlavní postavu strany a silného vůdce.

Summary

This thesis analyzed created media frame of the United Kingdom Independence Party in 2014-2016 in selected British media where it follows keywords used by these medias in articles about the party and whether these themes can be identified as keywords in the context of media-generated frame and where, based on these frames, they will place the party in the political spectrum of the United Kingdom. It is obvious that the medias play a crucial role in contemporary politics. They have a strong power to influence the perception of political

parties and leaders by the general public. As has been seen in individual article analyzes, some of the news in The Guardian, The Telegraph and BBC News, which related to the same events at the same time, have been presented in a different way, suggesting different things in the minds of readers from the public.

The three analyzed media provided three media frames of UKIP, which are different on one side, but also have a lot in common on the other. While BBC News was naming UKIP the middle-right party, The Guardian agreed to this statement with only a few more radical features the journalists of the media see in the behaviour of the politic party. At last The Telegraph which considered UKIP to be a far-right extremist party. The reason for these differences is mainly the political affection of the media. The first of them, BBC News, deals with all the topics in the news from the perspective of all the parties, trying to remain an open-minded medium. Another one is The Guardian, which have a similar approach to immigration and Euroscepticism as the BBC News, but with regard to anti-system and Nigel Farage, their media frame of UKIP had more radical approach. Finally, the Telegraph, showing UKIP almost as an extremist party. All of the three medias focus on the four keywords selected for this analysis from different perspective, but at the same time, all three media sees these topics as an essential themes of the party.

Some of the media represented the party as radically right-wing, other as central, but all emphasized that these two political orientations are the basis for the party. The anti-immigration element, considered as the main for the populist parties, was initially less frequent, but it can be due to the campaign for the European Parliament elections. It is understandable, that EU-related policy was of greater importance at the time. In all three medias articles the antiestablishment keyword won't found so often, however it has been an important part of UKIP's resistance against the political elites of the United Kingdom. This anti-systemicity appeared in many other cases, especially if we talk about the former party leader Nigel Farage. He had a controversial image in The Guardian, BBC News and The Telegraph, but the media differed in a certain point, but nevertheless all three of the media shared the fact that they considered him as the main character, great speaker and a strong leader of the party.

Použitá literatura

- abecedně, elektronické zdroje ověřeny mezi 19. 2. - 4. 5. 2018

Abedi, Amir; Lundberg, Thomas Carl (2009): Doomed to Failure? UKIP and the Organisational Challenges Facing Right-Wing Populist Anti-Political Establishment Parties in Parliamentary Affairs, Vol. 62, No. 1. USA, Cary: Oxford University Press

d'Ancona, M., 2014, Nigel Farage is staring down the barrel of his favourite gun, <http://www.telegraph.co.uk/news/politics/ukip/10775656/Nigel-Farage-isstaring-down-the-barrel-of-his-favourite-gun.html>

Bäckman, Malin (2013). Losers of modernization or modernization winners? (PDF). Gothenburg University Publications Electronic Archive. https://gupea.ub.gu.se/bitstream/2077/34144/1/gupea_2077_34144_1.pdf

BBC. "Euro crisis: UK alone as Europe agrees fiscal compact". 9th of December 2011. <http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-16115373>

Betz, Hans-Georg (1994). Radical right-wing populism in Western Europe. New York: St. Martins Press. ISBN 9780312121952

Chong, D. & Druckman, J.N., 2007, Framing Theory, Annual Review of Political Science, vol. 10, p.103-126. <http://www.annualreviews.org/>

Danics, Š. Tejchmanová, L. Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus, Universita J.A. Komenského, Praha, 2017. ISBN 978-80- 7452-122- 5

Decker, Frank (2004): Der neue Rechtspopulismus. Germany, Opladen: Leske + Budrich

Van der Eijk, C. and Franklin, M.N. (2004) 'Potential for Contestation on European Matters at National Elections in Europe', in G. Marks and M.R. Steenbergen (eds) *European Integration and Political Conflict*, New York: Cambridge University Press, pp. 32-50

Ford, Rob. "Populist Euroscepticism and British politics". Policy Network. 27th of June 2012. http://www.policynetwork.net/pno_detail.aspx?ID=4202&title=Populist+Euroscepticism+and+British+politics

Geddes, Andrew: „The EU, UKIP and the Politics of Immigration in Britain“, *The Political Quarterly*, 85, č. 3, (červenec-září 2014), 292-293. Academic Search Complete, EBSCOhost

Gifford, C. (2015). *The Making of Eurosceptic Britain*. EPERN. 3.3.2015. <https://epern.wordpress.com/2015/03/03/the-making-of-eurosceptic-britain/>

Grant, Charles. "Why is Britain Eurosceptic?" Centre for European reform essays, December 2008. 1-8.

Hadler, Martin (2004): *Modernisierungsverlierer und -gewinner - Ihre Anteile, Wahrnehmungen und Einstellungen in einem 30 Staaten umfassenden Vergleich*. in *SWS-Rundschau*, Heft 1/2004, str. 7-32. Österreich, Wien: Sozialwissenschaftliche Studiengesellschaft

Harmsen Robert (2005), 'L'Europe et les partis politiques nationaux : les leçons d'un nonclivage', *Revue Internationale de Politique Comparée*, 12 (1), p. 77-94

Hitchcock, W.I. (2003). *The Struggle for Europe. The history of the continent since 1945*. London, Profile books.

Hooghe, Liesbet, Gary Marks and Carole Wilson (2001) 'Party Positions on European Integration: New Politics vs. Left/Right' paper presented at the Seventh Biennial International Conference of the European Community Studies Association, 31 May - 2 June, Madison, Wisconsin.

Holehouse 1, M., 2014, Ukip posterboy suspended after claiming 'Miliband not British,

<http://www.telegraph.co.uk/news/politics/ukip/10785963/Ukipposterboy-suspended-after-claiming-Miliband-not-British.html>

Holehouse 3, M., 2014, “David Cameron: shun extremist Ukip,

<http://www.telegraph.co.uk/news/politics/ukip/10756888/Cameron-shun-extremist-Ukip.html>

Hug, A. (2014). Renegotiation, reform and referendum: does Britain have an EU future?

<http://fpc.org.uk/fsblob/1616.pdf>

Hutton, W., 2014, Voters will go on raging at elites while their interests are ignored,

<http://www.theguardian.com/commentisfree/2014/apr/06/ukipnigel-farage-elite-establishment-disaffected-voters-democracy>

Jackson, Brian. “Ayn Rand, Conservative Populists, and the Creed of Self-Immolation.

Present Tense: A Journal of Rhetoric in Society. 2011. 1-9.

<http://www.presenttensejournal.org/vol1/ayn-rand-conservative-populists-and-the-creed-of-self-immolation/>

Klein, Tanja (2012): Rechtspopulistische Parteien in Regierungsbildungsprozessen. Germany, Potsdam: Universitätsverlag Potsdam

Kopecký, P. & Mudde, C. (2002) The Two Sides of Euroscepticism - Party Positions on European Integration in East Central Europe. *European Union Politics*. [Online] 3(3). p. 297–326. Available from: <http://eup.sagepub.com/content/3/3/297.full.pdf+html>

Krouwel, André & Abts, Koen. “Varieties of Euroscepticism and Populist Mobilization: Transforming Attitudes from Mild Euroscepticism to Harsh Eurocynicism”. *Acta Politica*, 2007, 42. Palgrave Macmillan, UK: 2007. 252-270.

Kubát, M. Mejstřík, M. Kocián J. eds. *Populismus v časech krize*, Karolinum, Univerzita Karlova, 2016. ISBN 978-80- 246-3439- 5

Leconte, C.ecile *Understanding Euroscepticism*. Palgrave Macmillan. Hampshire, September 2010, ISBN: 9780230228061

Leconte, Cecile, Understanding. Euroscepticism. <http://www.gbv.de/dms/sub-hamburg/630713782.pdf>

Lee, Michael J. “The Populist Chameleon: The People’s Party, Huey Long, George Wallace, and the Populist Argumentative Frame.” *Quarterly Journal of Speech* 92.4 (November 2006): 355-78. Print.

Lord, C. “Democracy and democratization in the European Union” in S.Bromley (ed.) *Governing the European Union*. Sage, London: 2001.

Lubbers, Marcel & Scheepers, Peer. “Political versus Instrumental Euro-scepticism – Mapping Scepticism in European Countries and Regions”. *European Union Politics*. June 2005. Vol. 6 No. 2. 223-242

McFarlane, A., 2014 Migrant 'flood', leaving Camp Bastion and a 'Workers' Party to rival Labour, <http://www.bbc.com/news/blogs-the-papers-26846488>

McLaren, L. “Explaining mass-level Euroscepticism: identity, interests, and institutional distrust” Paper presented at the Conference on Euroscepticism, 1–2 July Amsterdam, 2005.

McLaren, L. “Public support for the European Union: cost/benefit analysis or perceived cultural threat?” *Journal of Politics* 64(2). 2002. 551–566.

Mudde, C. *Populist Radical Right Parties in Europe*. New York, Cambridge University Press, 2007. ISBN 978-0- 521-85081- 0

Mudde, C. *The Ideology of Extreme Right*, 2003. Manchester University Press

Mudde, Cas (2004:543): *The Populist Zeitgeist*. in *Governement and Opposition*, Volume 39, Issue 4 p. 543-563. USA, Hoboken: Wiley-Blackwell

Mudde, Cas; Cristóbal Rovira Kaltwasser (eds.). 2012. *Populism in Europe and the Americas*. Cambridge University Press.

Mycock, Andrew. "The politics of Englishness". Policy Network. 4th of July 2012.

http://www.policynetwork.net/pno_detail.aspx?ID=4203&title=The+politics+of+Englishness

Scheuch, Erwin K.; Klingemann, Hans-Dieter (1967): Theorie des Rechtsradikalismus in westlichen Industriegesellschaften. in Hamburger Jahrbuch für Wirtschafts- und Sozialpolitik 12, str. 11-29. Germany, Tübingen: Mohr Siebeck

Scheufele, D.A. & Tewksbury, D., 2007, "Framing, Agenda Setting, and Priming: The Evolution of Three Media Effects Models", Journal of Communication, vol. 57, p. 9–20.

Schönfelder, Sven (2008:23): Rechtspopulismus – Teil Gruppenbezogener Menschenfeindlichkeit. Germany, Schwalbach: Wochenschau Verlag

Spier, Tim (2010): Modernisierungsverlierer? – Die Wählerschaft rechtspopulistischer Parteien in Westeuropa. Germany, Wiesbaden: VS Verlag für Sozialwissenschaften

Stanley B. The Thin Ideology of Populism, 2008. Journal of Political Ideologies 13

Statham, Paul. "Political Party Contestation over Europe in Public Discourses: Emergent Euroscepticism?". ARENA Working Paper. No 8, March 2008. 1-48.

Swinford, S. & Hope, C., 2014, Nigel Farage scores victory over Nick Clegg as second TV debate turns nasty,

<http://www.telegraph.co.uk/news/newsttopics/eureferendum/10740795/Nigel-Farage-scoresvictory-over-Nick-Clegg-as-second-TV-debate-turns-nasty.html>

Szczerbiak, Aleks (2001) 'Europe as a Re-aligning Issue in Polish Politics' paper presented at the Annual Meeting of the Political Studies Association, Manchester, April 10-12. (Revised version available as Sussex European Institute Working Paper No.48 at <http://www.sussex.ac.uk/Units/SEI/pdfs/wp48.pdf>

Szczerbiak, Aleks and Paul Taggart (2000) Opposing Europe: Party Systems and Opposition to the Union, the Euro and Europeanisation Opposing Europe Working Paper No. 1 Sussex European Institute (Available at: <http://www.sussex.ac.uk/Units/SEI/pdfs/wp36.pdf>

Taggart, Paul (1998) 'A Touchstone of Dissent: Euroscepticism in Contemporary Western European Party Systems' *European Journal of Political Research* Vol.33: 363-388

Taggart, Paul and Aleks Szczerbiak (2001a) 'Parties, Positions and Europe: Euroscepticism in the EU Candidate States of Central and Eastern Europe' paper presented at the Annual Conference of the Political Studies Association of the United Kingdom, April 10-12, Manchester. (Revised version available as Opposing Europe Working Paper No. 2 at <http://www.sussex.ac.uk/Units/SEI/pdfs/wp46.pdf>)

Taggart, Paul and Aleks Szczerbiak (2001b) 'Party Politics, Political Support and Europe: Mapping Euroscepticism in EU Candidate States of Central and Eastern Europe' paper presented at the Seventh Biennial International Conference of the European Community Studies Association, 31 May - 2 June, Madison, Wisconsin.

Taggart, Paul and Szczerbiak, Aleks: „Contemporary Euroscepticism in the Party Systems of the EU Candidate States of Central and Eastern Europe“, *European Journal of Political Research*, Vol. 43, č. 1 (2004):3-4. Academic Search Complete, EBSCOhost

Teubert, W. “A Province of a Federal Superstate, Ruled by an Unelected bureaucracy – Keywords of the Eurosceptic Discourse in Britain”. In A. Musolff, C. Good, P. Points and R. Wittlinger (eds) *Attitudes towards Europe. Language in the Unification Process* (Aldershot: Ashgate). 2001.

Tournier-Sol, Karine. „Reworking the Eurosceptic and Conservative Traditions into a Populist Narrative: UKIP’s Winning Formula?“. *Journal of Common Market Studies* 53, č. 1 (2015): 140-156; <https://journals.openedition.org/rfcb/632>

Traynor, I., 2014, Nigel Farage conjures up a populist view of an EU that does not exist, <http://www.theguardian.com/politics/2014/apr/02/nigel-faragepopulist-view-eu>

Trenz, Hans-Jörg & de Wilde, Peter. “Denouncing European Integration – Euroscepticism as Reactive Identity Formation”. Recon Online Working Paper (Reconstituting Democracy in Europe). 2009/2010. September 2009. 3-25.

www.reconproject.eu/projectweb/portalproject/RECONWorkingPapers.html

Troitiño, D.R. (2009). “Margaret Thatcher and the EU” in European Union: Current Political and Economic Issues. Tallinn. http://www.ies.ee/iesp/No6/iesp_no6.pdf#page=124.

de Vreese, Claes H. “ A Spiral of Euroscepticism: The Media’s Fault?”. Acta Politica, 2007, 42. 271-286.

Williams, Michelle Hale. “Can Leopards Change Their Spots? Between Xenophobia and Trans-ethnic Populism among West European Far Right Parties”. Nationalism and Ethnic Politics, 16:1, 2010. 111-134.

Wintour, P., Watt, N. & Mason, R., 2014, Farage v Clegg: Ukip leader triumphs in second televised debate,

<http://www.theguardian.com/politics/2014/apr/02/nigel-farage-triumphs-over-nick-clegg-seconddebate>

TEZE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	
Jméno:	Tomáš Rukavička
E-mail:	tomas.rukavicka@gmail.com
Studijní obor:	Teritoriální studia
Semestr a školní rok zahájení práce:	ZS 2017
Semestr a školní rok ukončení práce:	LS 2018
Vedoucí bakalářského semináře:	Doc. PhDr. Jiří Vykoukal, CSc.
Vedoucí práce:	PhDr. Petr Šafařík
Název práce:	Mediální obraz Strany nezávislosti Spojeného království ve vybraných britských médiích v letech 2014-2016.
Charakteristika tématu práce (max. 10 řádek):	Tato práce zkoumá mediální obraz Strany nezávislosti Spojeného Království v letech 2014-2016 ve vybraných britských médiích, kde sleduje společná klíčová slova, která média ve článcích o straně používají a zda se tato témata dají označit za hlavní v souvislosti s médii vytvářenými mediálními obrazy strany a na tyto obrazy navazujícím zařazením strany do politického spektra Spojeného království.
Zdůvodnění úprav a změn tématu od zadání projektu do odevzdání práce (max. 10 řádek):	Největší změnou byl přístup k vlastní analýze. Z původně plánovaných rozbrů proslovů představitelů strany na domácí i evropské půdě a sledováním zneužití imigračního tématu, na definici čtyř témat, které jsem sledoval na třech médiích, kdy dvě se nacházejí na obou stranách politického spektra a jedno z médií je neutrální. Z tohoto vzorku z jednotlivých let se pak dalo vyčíst, zda se frekvence daného tématu zvyšovala, což znamenalo, že strana dané téma více používala a média v souvislosti se stranou a daným tématem publikovala více zpráv. Po konzultaci s vedoucím práce došlo také ke změně názvu práce samotné, kdy z něj byl odstraněn časový úsek, který práce pokrývá a imigrační důvod, který se stal jen jedním ze 4 sledovaných témat.
Struktura práce (hlavní kapitoly obsahu):	Práce je krom úvodu a závěru rozdělena do čtyř dalších kapitol. Po úvodu následuje kapitola věnovaná stručné historii strany UKIP od jejího vzniku po rok analýzy, tedy 2016. Následují kapitoly o pravicovém populismu a euroskepticismu. Následující část je vlastní analýza analýza médií, kde je zobrazena frekvence klíčových slov v jednotlivých článcích z let 2014-2016 na vzorku 50 nejvíce relevantních článků za rok, tedy dohromady 450 článků, s popisem jakým způsobem daná média UKIP zobrazovala. Poslední částí této kapitoly je reflexe tohoto

zobrazení danými médii, po které následuje závěr práce.

Prameny a literatura (výběrová bibliografie, max. 30 hlavních titulů):

Abedi, Amir; Lundberg, Thomas Carl (2009): Doomed to Failure? UKIP and the Organisational Challenges Facing Right-Wing Populist Anti-Political Establishment Parties in Parliamentary Affairs, Vol. 62, No. 1. USA, Cary: Oxford University Press

Betz, Hans-Georg (1994). Radical right-wing populism in Western Europe. New York: St. Martins Press. ISBN 9780312121952

Chong, D. & Druckman, J.N., 2007, Framing Theory, Annual Review of Political Science, vol. 10, p.103-126. <http://www.annualreviews.org/>

Danics, Š. Tejchmanová, L. Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus, Universita J.A. Komenského, Praha, 2017. ISBN 978-80- 7452-122- 5

Van der Eijk, C. and Franklin, M.N. (2004) 'Potential for Contestation on European Matters at National Elections in Europe', in G. Marks and M.R. Steenbergen (eds) European Integration and Political Conflict, New York: Cambridge University Press, pp. 32-50

Geddes, Andrew: „The EU, UKIP and the Politics of Immigration in Britain“, The Political Quarterly, 85, č. 3, (červenec-září 2014), 292-293. Academic Search Complete, EBSCOhost

Harmsen Robert (2005), ‘L’Europe et les partis politiques nationaux : les leçons d’un nonclivage’, Revue Internationale de Politique Comparée, 12 (1), p. 77-94

Jackson, Brian. “Ayn Rand, Conservative Populists, and the Creed of Self-Immolation. Present Tense: A Journal of Rhetoric in Society. 2011. 1-9. <http://www.presenttensejournal.org/vol1/ayn-rand-conservative-populists-and-the-creed-of-self-immolation/>

Krouwel, André & Abts, Koen. “Varieties of Euroscepticism and Populist Mobilization: Transforming Attitudes from Mild Euroscepticism to Harsh Eurocynicism”. Acta Politica, 2007, 42. Palgrave Macmillan, UK: 2007. 252-270.

Kubát, M. Mejstřík, M. Kocián J. eds. Populismus v časech krize, Karolinum, Univerzita Karlova, 2016. ISBN 978-80- 246-3439- 5

Leconte, Cecile, Understanding. Euroscepticism. <http://www.gbv.de/dms/sub-hamburg/630713782.pdf>

Lee, Michael J. “The Populist Chameleon: The People’s Party, Huey Long, George Wallace, and the Populist Argumentative Frame.” Quarterly Journal of Speech 92.4 (November 2006): 355-78. Print.

Lubbers, Marcel & Scheepers, Peer. “Political versus Instrumental Euro-scepticism – Mapping Scepticism in European Countries and Regions”. European Union Politics. June 2005. Vol. 6 No. 2. 223-242

McLaren, L. “Explaining mass-level Euroscepticism: identity, interests, and institutional distrust” Paper presented at the Conference on Euroscepticism, 1–2 July Amsterdam, 2005.

McLaren, L. “Public support for the European Union: cost/benefit analysis or perceived cultural threat?” Journal of Politics 64(2). 2002. 551–566.

Mudde, C. Populist Radical Right Parties in Europe. New York, Cambridge University Press, 2007. ISBN 978-0- 521-85081- 0

Mudde, C. The Ideology of Extreme Right, 2003. Manchester University Press

Mudde, Cas (2004:543): The Populist Zeitgeist. in Government and Opposition, Volume 39, Issue 4 p. 543-563. USA, Hoboken: Wiley-Blackwell

Mudde, Cas; Cristóbal Rovira Kaltwasser (eds.). 2012. Populism in Europe and the Americas. Cambridge University Press.

Scheufele, D.A. & Tewksbury, D., 2007, “Framing, Agenda Setting, and Priming: The Evolution of Three Media Effects Models”, Journal of Communication, vol. 57, p. 9–20.

Schönfelder, Sven (2008:23): Rechtspopulismus – Teil Gruppenbezogener Menschenfeindlichkeit. Germany, Schwalbach: Wochenschau Verlag

Spier, Tim (2010): Modernisierungsverlierer? – Die Wählerschaft rechtspopulistischer Parteien in Westeuropa. Germany, Wiesbaden: VS Verlag für Sozialwissenschaften

Stanley B. The Thin Ideology of Populism, 2008. Journal of Political Ideologies 13

Statham, Paul. “Political Party Contestation over Europe in Public Discourses: Emergent Euroscepticism?”. ARENA Working Paper. No 8, March 2008. 1-48.

Taggart, Paul a Szczerbiak, Aleks: „Contemporary Euroscepticism in the Party Systems of the EU Candidates States of Central and Eastern Europe“, European Journal of Political Research, Vol. 43, č. 1 (2004):3-4. Academic Search Complete, EBSCOhost

de Vreese, Claes H. “ A Spiral of Euroscepticism: The Media’s Fault?”. Acta Politica, 2007, 42. 271-286.

Williams, Michelle Hale. “Can Leopards Change Their Spots? Between Xenophobia and Trans-ethnic Populism among West European Far Right Parties”. Nationalism and Ethnic Politics, 16:1, 2010. 111-134.

Podpis studenta a datum

31.7.2018

Schváleno

Datum

Podpis

Vedoucí práce

Vedoucí bakalářského semináře

Garant oboru

Seznam příloh

Příloha č. 1: Frekvence vybraných témat ve člancích The Guardian (tabulka) Příloha č.

2: Frekvence vybraných témat ve člancích The Telegraph (tabulka)

Příloha č. 3: Frekvence vybraných témat v BBC News (tabulka)

Přílohy

Příloha č. 1: Frekvence vybraných témat ve člancích The Guardian (tabulka)

Téma	rok 2014	rok 2015	rok 2016
euroskepticismus	15	13	15
imigrace	14	14	16
kritika politického systému	8	9	4
změny uvnitř strany	19	14	15

Příloha č. 2: Frekvence vybraných témat ve člancích The Telegraph (tabulka)

Téma	rok 2014	rok 2015	rok 2016
euroskepticismus	19	20	18
imigrace	21	21	21
kritika politického systému	8	7	9
změny uvnitř strany	2	2	2

Příloha č. 3: Frekvence vybraných témat v BBC News (tabulka)

Téma	rok 2014	rok 2015	rok 2016
euroskepticismus	12	10	13
imigrace	16	18	14
kritika politického systému	8	9	13
změny uvnitř strany	14	13	10